

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

התובעת

ס. מ.

נגד

הנתבע

א. מ. (אסיר)

פסק דין

ההליך

- 1
- 2
- 3 1. ביום 06.12.2016 הגישה התובעת, אז כבת 15 שנים, תובענה כנגד אביה הנתבע לבית המשפט המחוזי בת"א בשל נזקי גוף שאינם ניתנים לכימות. לימים העביר בית המשפט המחוזי את הדיון לכאן.
- 4
- 5
- 6
- 7 2. עילת התובענה בגזר דין אשר ניתן כנגד הנתבע (תפ"ח 15-06-6495) ביום 30.06.2016 על ידי כבוד השופטים שרה דותן (אב"ד), מרדכי לוי וירון לוי, במסגרתו נשלח הנתבע ל - 9 שנות מאסר והופעל כנגדו עונש מאסר נוסף של 6 חודשים, אשר נגזר עליו באופן מותנה ביום 22.10.2012 (ת"פ 11-09-13880).
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12 3. וכך נאמר בין השאר בגזר הדין:

"פתח דבר

- 13
- 14 1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות הבאות:
- 15 א. מעשה מגונה בקטינה בת משפחה (ריבוי מקרים) – לפי סעיף 351(ג)(2),
- 16 בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין,
- 17 התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- 18 ב. גרם מעשה מגונה בת משפחה (שני מקרים) – לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות
- 19 סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) ביחד עם סעיף 350 לחוק.

העובדות

- 20
- 21 2. נסיבות העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ואין צורך לחזור עליהן במלואן.
- 22 בתמצית, יצוין כי הנאשם, יליד ..., הוא אביה של המתלוננת, קטינה ילידת ..., המתגוררת דרך קבע עם אמה בארצות הברית. בין השנים 2008-2014 נהגה המתלוננת לבקר את הנאשם בדירתו בישראל במהלך חופשת הקיץ. ביקורים אלה
- 23
- 24

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 נהג הנאשם לבצע בבתו, בניגוד לרצונה מעשים מגונים שהלכו והסלימו עם השנים,
2 כדלקמן:
- 3 א. בשנים 2010-2014, בדירת הנאשם, במספר הזדמנויות, נישק הנאשם את
4 המתלוננת תוך החדרת לשונו אל פיה, שלא בהסכמתה החופשית.
5 ב. בשנת 2010, בדירת הנאשם, במספר הזדמנויות, נגע הנאשם באיבר מינה
6 של המתלוננת, מעל תחתוניה שלא בהסכמתה החופשית.
7 ג. בשנים 2012-2014, בדירת הנאשם, בהזדמנויות רבות, ליקק הנאשם את
8 אצבעותיו ונגע באיבר מינה של המתלוננת, מתחת לתחתוניה, שלא
9 בהסכמתה החופשית.
10 ד. בשנים 2013-2014, בדירת הנאשם, בשלושה מקרים שונים, הוריד
11 הנאשם את מכנסיה ואת תחתוניה של המתלוננת, פיסק את רגליה וליקק
12 את איבר מינה, שלא בהסכמתה החופשית, באופן שגרם לה לכאב.
13 ה. בשנים 2013-2014, בדירת הנאשם, בשלושה מקרים שונים, הפשיל
14 הנאשם את מכנסיו, חשף את איבר מינו, אחז בידה של המתלוננת והניחה
15 על איבר מינו החשוף, שלא בהסכמתה החופשית.
16 ...
- 17 6. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הם הגנה על וגם ועל
18 נפשם של קטינים בכלל, וקטינים בני משפחה בפרט, מפני עברייני מין. הנאשם
19 פגע בכבוד האדם של המתלוננת, באוטונומיה שלה, בפרטיותה ובתחושת הביטחון
20 הבסיסית שהורה מיטיב ואוהב אמור להקנות לילדו.
- 21 7. עוצמת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים חמורה במיוחד. הנאשם ניצל את תמימותה
22 של המתלוננת, ואת תלותה המוחלטת בו בזמן הביקורים, כשהיא מנותקת ממעגלי
23 התמיכה שלה, ממשפחתה ומחבריה המצויים מעבר לים. הנאשם ניצל את כמיהת
24 המתלוננת לאב מסור ואוהב, והשתמש בבתו כאובייקט לסיפוק תאוותיו המיניות.
25 יפים לעניין זה דברי כבוד השופט א' לוי:
26 "המערער, בדרך מרושעת, חסרת רחמים ומעוררת שאט נפש, עשק את ילדותה של
27 בתו, גזל ממנה את נעוריה, וגזר עליה חיים מיוסרים אשר ילוו אותה עוד שנים
28 רבות. עבירות מין באשה הן עבירות קשות באשר לא רק פגיעה פיזית גלומה בהן,
29 אלא גם פגיעה נפשית ורמיסת כבודה של הקורבן כאדם. קשות שבעתיים הן
30 עבירות מין המתבצעות בתוך משפחה, ובמיוחד כאשר אב מבצען בבתו, בשר
31 מבשרו. המערער, שבוי בידי יצרו ותאוותו, ראה בילדתו אובייקט מיני זול ונגיש בו
32 עשה ככל העולה על רוחו, משל היתה גוף נטול נשמה. מערער זה מקומו מאחורי
33 סורג ובריח, והואיל ונדמה כי בעבירות מסוג זה חוטאים לא מעטים, ראוי כי רמת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 הענישה תהיה כזו שתהווה גם מסר ברור וחד משמעי לרבים". (ע"פ 701/06 פלוני
2 נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (4.7.2007)).

3 ...

4 מאפייני חומרה במעשי הנאשם

5 9. המעשים המיניים שנהג הנאשם לבצע בבתו – נישוקה תוך החדרת לשונות אל פיה,
6 מישוש איבר מינה החשוף לאצבע מלוקקת, הנחת ידה על איבר מינו החשוף,
7 ובמיוחד ליקוק איבר מינה, באופן שגרם לה לכאב – נמצאים ברף החמור ביותר של
8 מעשים מגונים במשפחה. הם שלמעשים לא נלוותה אלימות, הם נעשו תוך
9 התעלמות בוטה מגלויי ההתנגדות של המתלוננת (עמ' 39-40 להכרת הדין).

10 משנה חומרה יש לראות בהישנות המעשים והימשכותם שנים ארוכות, בפער
11 הגילאים הניכר בין הנאשם למתלוננת, העומד על למעלה מ-50 שנים, ובקיומו של
12 דפוס הסלמה עקבי וברור באופי המעשים.

13 הנאשם השתמש באמצעי פיתוי ומניפולציה כדי לשכנע את המתלוננת שלא
14 להתנגד ולא לחשוף את המעשים המיניים שביצע בה. כך, למשל, כשלא רצתה
15 לגעת באיבר מינו החשוף אמר לה הנאשם שהיא אינה צריכה לפחד, וכי "זה
16 נורמאלי, כל ילדה נוגעת בזה" (עמ' 14, 16 להכרעת הדין).

17 משסירבה המתלוננת לשוב לבקר בבית הנאשם, מבלי להסביר לאימה מדוע אינה
18 רוצה לבקרו, ניצל הנאשם את רצונה הטוב של האם, שהיתה מעוניינת בפיתוח
19 קשרי אב ובת קרובים וטובים בין המתלוננת ואביה, כדי לשכנע את המתלוננת
20 להמשיך בשגרת הביקורים (עמ' 14-15 להכרעת הדין).

21 המניפולטיביות של הנאשם נחשפה גם בשיחות הטלפון המוקלטות בין הנאשם
22 למתלוננת, עת עימתה אותו עם המעשים המיניים שביצע בה. הנאשם התחנן בפני
23 המתלוננת שלא לשוחח על המעשים, הבטיח כי יוכלו לדבר על כך בארבע עיניים
24 וניסה לפייסה בהצעה לטייל יחיד בפרזי (עמ' 22-24 להכרת הדין).

25 הנזק שנגרם למתלוננת

26 10. המתלוננת היתה ילדה רכה בשנים כשהחל הנאשם לבצע זממו בגופה והיא נערה
27 צעירה גם היום. קרוב לוודאי שמעשי הנאשם פגעו במתלוננת פגיעות חמורות,
28 והותירו בנפשה צלקות קשות, שיללו אותה לאורך חייה.

29 המתלוננת מתגוררת בארה"ב, ואין בכוונתה לחזור לישראל בקיץ הקרוב, ולפיכך
30 לא הוגש תסקיר נפגע עבירה בעניינה (עמ' 350 לפרוטוקול). אולם, במהלך שמיעת
31 הראיות ניתנה לבית המשפט הזדמנות להתרשם מהנזקים הקשים שנגרמו
32 למתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם. כך, למשל, בעקבות המעשים חוותה
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 המתלוננת ניסיונות אובדניים, אובדן עניין בחיים, ירידה בשמחת החיים, אבדן
2 אמון בסביבתה התומכת, התדרדרות בלימודים ומצבי רוח קיצוניים (עמ' 27-28
3 להכרת הדין).
- 4 עדות המתלוננת נמשכה שלוש ישיבות בית המשפט, במהלכן ניכרו במתלוננת
5 צלקות הטראומה שהותירו בה מעשי הנאשם. לא ניתן היה להתעלם מהנטל הכבד
6 מנשוא, שנגרם למתלוננת בשל הצורך להעיד על המעשים.
7 כפי שנאמר על חומרן של עבירות מין במשפחה, ועל נזקיהן.
8 "מדרכו של עולם שילד גדל מתוך תלות ואמון מלא בהוריו וקרובי משפחתו
9 הבוגרים, בהם הוא רואה את משענתו והם משמשים לו מודל לחיקוי בעיצוב עולם
10 מושגיו וערכיו. פגיעה מינית בקטין על ידי הורה... יוצרים שבר גדול בעולמו הפנימי
11 של הילד שספק אם הוא בר איחוי. מדובר בהפרת אמון מהסוג הקשה והשפל
12 ביותר" (ע"פ 3619/14 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 29 (3.9.15)).
13
- 14 "מעשיו של המערער חמורים מאוד, ומעוררים שאט נפש וסלידה עמוקה. במשך
15 שנים ובהזדמנויות רבות הוא ביצע בבתו את זממו, (ובתוך כך פצע את נפשה והותיר
16 בה צלקות עמוקות שיתקשה הזמן לרפא. מקום שהיה תפקידו להגן עליה, הפך
17 אותה המערער לקרבן לדחפיו המיניים. ברור הדבר כי מעשים מעין אלו, הנעשים
18 בתוך התא המשפחתי על פני תקופה ארוכה, מהווים חוויה טראומטית המהדהדת
19 משך כל חייה של הקורבן ומשפיעה על התפתחותה והתבגרותה. עוצמת הפגיעה
20 אף מוגברת בהשוואה לפגיעה מינית אחרת, דווקא בשל חווית הבגידה מצד האדם
21 הקרוב והנוכח ביותר בחייה של הילדה הנפגעת" (ע"פ 4155/13 פלוני נ' מדינת
22 ישראל, פסקה 3 (4.11.13)).
23
- 24 מגיליון הרשעותיו הקודמות שעולה כי הנאשם הורשע ביום 21.11.11, בעבירה של .13
25 מעשה מגונה לפי סעיף 348(א), בנסיבות 345(א)(3) לחוק, בכך שבמהלך חודש מאי
26 2009 פגש ברחוב בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, עמה היתה לו היכרות שטחית
27 מוקדמת, והזמינה לביתו לקבל שלגון. בבית הנאשם שאל האת הקטינה שלאות
28 בנושאים מיניים, משך אותה לחיקו וחיבקה, הכה בישבנה, נגע בבטנה ודרש
29 שתישק על חיו. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ונגזרו עליו 3 חדשי מאסר
30 לריצוי בדרך של עבודות שירות ו-6 חודשי מאסר מותנים, וכן פיצוי למתלוננת וקנס
31 (בימ"ש 1).
- 32 יש ליתן משקל לחומר להרשעה קודמת זו. הנאשם החל לביצוע המעשים המגוונים
33 בבתו, סמוך לביצוע העבירה בה הורשע, המשיך, ואף הסלים את עבירות המין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 שביצע בבתו במקביל להליך המשפטי בגין אותה עבירה. בעזות מצח, המשיך
2 הנאשם במעשיו הנלוזים בבתו, לאחר שנגזר דינו, וכשמאסר מותנה בן הפעלה,
3 מרחף מעל ראשו.
4 מהתנהלות זו של הנאשם, עולה כי לא הפנים את האיסור, וכי אינו ירא מהדין.
5 לצורך הגנה מפני פגיעתו הרעה של הנאשם, אין מנוס אלא להרחיקו מהחברה
6 לתקופה משמעותית.
7
8 14. הנאשם בחר שלא לטעון או להביא ראיות לעונש. בנסיבות אלה, נבחנו בקפידה
9 טענות קולא אפשרויות בעניינו.
10 איני סבור שיש בגיל הנאשם, כ-... שנים, כדי לשמש נסיבה לקולא, במיוחד לאור
11 הרשתות הקודמת ולאור תקופת המעשים, בהם הורשע, עד לאחרונה (קיץ 2014),
12 שנפסקו ביוזמת המתלוננת.
13 לדברי הנאשם, הוא נסמך על שולחנה של רעייתו, ולפיכך, אין בפגיעה בפרנסת
14 משפחתו, כתוצאה מכליאתו, משום נימוק לקולא.
15 הנאשם לא נטל אחריות למעשיו, לא הביע חרטה או אמפטיה לסבלה של
16 המתלוננת, ולא נקט בפעולה כלשהי לתיקון תוצאות מעשיו או לפיצוי המתלוננת
17 בגין הנזקים שגרם לה. יודגש כי לא תיזקף לחובת הנאשם העובדה שבחר לממש
18 את זכותו לנהל הליך ראיות.
19 לא הובאו ראיות בדבר התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה, או לנסיבות
20 חיים קשות שהיתה להן השפעה כלשהי על ביצוע מעשה העבירה, בגין ניתן
21 להצדיק הקלה בעונשו. שיקולים נוספים המפורטים בחוק, כמו שיתוף הפעולה של
22 הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, או התנהגות רשויות אכיפת החוק אינם
23 רלוונטיים בעניינו.
24
25 15. אשר לטענת הנאשם בדבר מצבו הכלכלי, הרי שיכולת כלכלית איננה מהווה אמת
26 מידה קביעת פיצוי לקורבנות עבירה (ע"פ 3502/12 פלוני נ' מדינת ישראל
27 (23.6.2013)).
28
29 16. לאור כל האמור לעיל, אציע לחבריי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
30 א. 9 שנות מאסר בפועל.
31 הפעלת 6 חודשי מאסר מותנים שנגזרו על הנאשם ביום 22.10.12 בת"פ
32 13880-11-09.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 עונשי המאסר ירוצו במצטבר, באופן שעל הנאשם יהא לרצות, בסך הכל, תשע וחצי
2 (9.5) שנות מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו, 26.05.2015.
- 3 ב. 18 חודשי מאסר מותנים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא
4 שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, או עבירה אחרת בניגוד לסימן ה'
5 בפרק י' לחוק העונשין.
6 ג. פיצויים למתלוננת בסך 50,000 ₪.
- 7
- 8 4. ואכן כך נגזר על הנתבע בהסכמת שאר חברי ההרכב.
9
- 10 5. אגב ניהולו את הגנתו בכאן, מיצה הנתבע כל הליך אפשרי. וכך מונה התיק 4 כתבי טענות, 74
11 בקשות, 108 החלטות, 9 פרוטוקולים ובתיק הניר 399 מסמכים.
12
- 13 6. אגב תחשיב נזק שהגישה התובעת, אמדה היא את סך התובענה, כולל פיצוי עונשי, בגובה
14 כמעט 4,000,000 ₪ וכך:
15 א. הוצאות בגין טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים, תרופות,
16 ב. הוצאות רפואיות, הוצאות חוות דעת וטיסות בעבר 63,700 ₪.
17 ג. הוצאות בגין טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים כולל בגין תרופות לעתיד 200,000 ₪.
18 ד. הוצאות נסיעה בעבר ובעתיד 50,000 ₪.
19 ה. הפסד השתכרות בעתיד 935,458.5 ₪.
20 ו. הפסדי פנסיה 389,507 ₪.
21 ז. הוצאות עזרת צד ג' בעבר ובעתיד 350,000 ₪.
22 ח. כאב וסבל ופגיעה באוטונומיה 1,500,000 ₪.
23 ט. פיצויים עונשיים 500,000 ₪.
24 סה"כ 3,988,665.5 ₪.
- 25
- 26 **טענות התובעת בתמצית**
- 27 7. פסק הדין הפלילי החלוט שניתן כנגד הנתבע מקים לו אחריות למעשיו ומעשיו עולים כדי
28 עוולת התקיפה, פגיעה באוטונומיה והפרת חובה חקוקה העולה גם מחוק הכשרות המשפטית
29 והאפורופסות.
30
- 31 8. התובעת נפגעה קשות בנפשה באופן שמצדיק גם פיצוי ישיר וגם פיצוי עונשי.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 התובעת נזקקת לטיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים קבועים, היא סובלת מהפרעת דחק
2 פוסט טראומטית ודיכאון.
3
- 4 10. אין תיעוד מעברה הרפואי של התובעת, מכאן שגם חוות הדעת מטעם הנתבע אינה יכולה
5 לבצע ההשוואה הנובעת ממעשי הנתבע.
6
- 7 11. חוות הדעת של המומחים מטעם הנתבע לוקה גם בעומקה, כמפורט מסעיפים 19-29 לסיכומי
8 התובעת.
9
- 10 12. על פי האסמכתאות שצורפו לתצהיר העדות הראשית, אזי עד כה הוציאה התובעת על
11 טיפולים נפשיים סך כ - 243,000 ₪ (סעי' 30-39 לסיכומי התובעת).
12
- 13 13. לעתיד, יש לצפות הוצאות פסיכולוגיה ופסיכיאטריה בצרוף הוצאות נסיעה בסך כ - 250,000
14 ₪.
15
- 16 14. תחשיב הפסד ההשתכרות לעתיד צריך להתחשב בהיות התובעת אזרחית ותושבת ארה"ב,
17 ועל פי השכר הממוצע שם מדובר בהפסד בסך 1,433,326 ₪ והפסד פנסיה, הכל לפי 25%
18 נכות, בסך 417,767 ₪.
19
- 20 15. הצורך בעזרת צד ג' לעבר ולעתיד מגיע ל - 550,000 ₪.
21
- 22 16. כאב, סבל ופגיעה באוטונומיה שגרמו חשיבה טורדנית, דכאון, קשיי שינה, ריכוז, רגישות וכו',
23 מצדיקים פיצוי בסך 1,500,000 ₪ ועל כך יש להוסיף סך פיצוי עונשי בגובה 500,000 ₪.
24
- 25 17. סך פיצוי של 150,000 ₪ מגיע גם לאם התובעת בשל סבלה.
26
- 27 **טענות הנתבע בתמצית**
- 28 18. התובענה לא הוגשה כנגזרת לפלילים ולא נתן אישור לנהלה כנגזרת לפלילים ולכן צריך לדון
29 מחדש (למרות שהנתבע סרב להתגונן או להיות מיוצג בהליך הפלילי) בשאלת האחריות.
30
- 31 19. אין בנמצא בדיקות פסיכיאטריות, למעט אחת, התובעת נפגשה בעיקר רק עם עובדת
32 סוציאלית.
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 .20 התובעת הולכת ומשתפרת.
- 2
- 3 .21 מאז כתב התביעה לא הוצגו ראיות על טיפולים נוספים, היא חיה עם בן זוג, יוצאת לבילויים
- 4 ומתעתדת ללמוד קרימינולוגיה.
- 5
- 6 .22 יכול ונזקי התובעת נובעים מכך שגילתה בגיל 8 שאביה אינו אביה הביולוגי, ויכול גם והיא
- 7 ניזוקה בשל אלימות בן זוגה של האם כלפי האם, בשל אלימות אמה כלפיה וכן אלימות אחיה.
- 8
- 9 .23 למעשה, מדובר בסיפור שקרי שבדתה התובעת, לפחות לעניין נזקה.
- 10
- 11 .24 אין ליתן אמון גם בחקירת אם התובעת, והמומחית מטעמה נשענה על אינפורמציה חלקית
- 12 ומוטעית.
- 13
- 14 .25 יש להכיר בחוות דעת המומחה מטעם הנתבע, אשר קבע נכות בין 10% ל - 20%, אך לא יותר
- 15 מ - 10%, באין נטילת טיפול תרופתי.
- 16
- 17 .26 רק אחת מ - 7 נפגעות תקיפה מינית מפתחת הפרעת דחק פוסט טראומטית והתובעת לא
- 18 הוכיחה שהיא כזו.
- 19
- 20 .27 לא נגרמו שום נזקי הפסק שכר, לתובעת פוליסת ביטוח או אפשרות לקבל עזרה בארצות
- 21 הברית, וסכומים שכאלו יש לקזז.
- 22
- 23 .28 אין אסמכתאות לצורך בדבר עזרת הזולת ואין לפסוק דבר לאם התובעת שכלל לא תבעה.
- 24
- 25 .29 התובעת לא הוכיחה באסמכתאות טיפולים רפואיים ובכלל, ספק אם נטלה טיפול משמעותי
- 26 שעה שהתובעת עצמה סיפרה שהפסיקה טיפול תרופתי.
- 27
- 28 .30 סביר שטיפולי התובעת מומנו על ידי מדינת ניו יורק.
- 29
- 30 .31 אין בנמצא כאב וסבל. התובעת חיה כרגיל.
- 31
- 32 .32 יש לקזז גם ניכוי רעיוני מקצבה שיכולה התובעת לקבל מהמל"ל ואת 50,000 הש"ח שנתקבלו
- 33 מן הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1
2 **דיון והכרעה**
- 3 33. הקורא את סיכומי הנתבע, יחוש מן הסתם עצמו שלא בנוח ולו בשל הרמז העבה שבהם שניתן
4 לקצרו באמירה שלא נאמרה במפורש בבחינת דבר לא אירע, נזק לא נגרם, רק נסיבות חיים
5 אחרות, שאינן תלויות בנתבע, אשמות, ושאחרים אולי ישלמו.
6
7 34. התנצלות לא תשמע מפי הנתבע כלפי התובעת המוצגת על ידו כנוכחת.
8
9 35. אגב תמ"ש (ת"א) 24483-08-19 ס. י. נ' ר. צ. (פמ"מ – 04.09.2022), (להלן: "תמ"ש 24483-
10 08-19"), כתבתי כך:
11 "ראשית, כמעט בכל החברות האנושיות הידועות לאדם, מהווים מעשים מיניים
12 בתוך התא המשפחתי ועם צאצאים בבחינת טאבו מוחלט.
13 שנית עבירות המין נמנות עם הנתעבות בין העבירות, וכשאלה מתרחשות בתוך התא
14 המשפחתי וכלפי קטינים אז אין מדובר ב"אי נחת", אלא בתהומות הגרועים
15 שבהתנהגות האדם".
16
17 36. ומה אומר ואוסיף על שאמר בית משפט המחוזי בגזר דינו של הנתבע ועל החומרה המיוחדת
18 של ביצוע עבירות מין של אב בבתו. ואם תעיין לך ברמב"ם, הלכות איסור ביאה ובמקורות
19 נוספים ובכלל זאת המקרא הקורא לגילוי עריות "תועבה" לא פלא שתמצא את מעשי הנתבע
20 בגדר יהרג ובל יעבור.
21
22 37. יכולתו של הנתבע לא רק שלא להביע אמפתיה אלא לטעון במרומז "דבר לא אירע", נפלאה
23 מבינתי.
24
25 **דחית מקצת טענות**
- 26 38. אומר ועוד ארחיב, כי מקום בו קיימת עוולה ספציפית בנוזיקין, לא יעשה שימוש בעוולת
27 הרשלנות (וראה: בע"מ 3979/22 פלונית נ' פלוני {פמ"מ – 01.09.2022}).
28
29 39. מקום בו לא תבעה אמה של התובעת, לא יינתן לה סעד או פיצוי, גם לא דרך אגב.
30
31 40. אמירות כלליות שלא הוכחו, לפיהן רוב מכריע של נפגעי תקיפה מינית אינם מפתחים תסמונת
32 דחק פוסט טראומטית, לא יכירן מקומן כרלוונטיות למקרה הספציפי וככלל יש להטיל בהם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ספק הן בראי התפתחות התסמונת משך שנים והן לאור הנטייה המופחתת של קורבנות לדווח
2 על הפגיעה בהם. גם בזמן אמיתי וגם בכלל.
3
4 41. טענות שלא הוכחו והנטענות בעלמא, לפיהן צריכה התובעת להוכיח מה טעם לא תשלם
5 מדינת מגוריה עבור צרכיה ונזקיה, לא יכירן מקומן וממילא לא הוכיח הנתבע קיומן של
6 זכויות כאלה ולא טען במפורש כי התובעת לא פעלה להקטנת נזקיה. למעשה, לשיטתו לא
7 נגרם לתובעת נזק.
8
9 42. לא הוכח כי התובעת זכאית לקצבה מהמל"ל אף כי אכן יש לקזז כל סך שחוייב בו הנתבע
10 ופרע כפועל יוצא מגזר דינו.
11
12 43. בנסיבות שבהן הוגדרו מעשי הנתבע בגזר הדין כקרובים לאינוס, אין זה ראוי לטעון כי לא
13 נגרם כאב וסבל.
14
15 44. אכן לא הוכח בפני שום צורך בעזרת הזולת באופן המצדיק פיצוי כספי לנטילת עזרה שכזו.
16
17 45. חומרת המעשים אינה קריטריון מרכזי בקביעת הפיצוי, למעט לעניין פיצוי עונשי, אלא דווקא
18 הנסיבות הספציפיות של הנזק ומידת הפגיעה גם באוטונומיה.
19

על כללו של דין

- 20
21 46. לסוגיה דומה מצאתי להתייחס אגב "תמ"ש 24483-08-19", שם כתבתי בין השאר כך:
22

23 3". אמור מעתה בשניים:

- 24 א. פסק דינו של בית המשפט המחוזי חלוט הוא, והוא יוצר אחריות מוחלטת
25 לקיומו של כל נזק אצל הבת, וכל נזק היקפי ישיר אשר נוצר אצל ההורים
26 (וראה: בע"מ 4832/06 פלוני נ' פלוני {פמ"מ - 27.09.2006}).
27 ב. ברור גם מן הדין, גם מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, כי בפיצוי אשר
28 נפסק אגב ההליך הפלילי אין "להבליע" את מכלול הנזק הפוטנציאלי אשר
29 נגרם להורים ולבת.
30

.....

- 31 20. מעשיו ומחדליו של הנתבע הם כאלה אשר אדם סביר לא היה עושה אותם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 הנתבע הפר חובה חקוקה כלפי הנתבעת, וביניהן את החובות המפורטות בסעיפים 351(ג)(1)
2 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 348(א) לחוק העונשין בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין.
3

22. הפרת חובה חקוקה

5 סעיף 63 לפקודת הנזיקין שכותרתו "הפרת חובה חקוקה" קובע:

6 "א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק
7 – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר,
8 וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין
9 האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו
10 הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.
11

12 (ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו
13 הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל
14 או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נענה אותו פלוני".
15 במעשיו ובמחדליו, כמפורט לעיל, הפר הנתבע את החובות המפורטות בסעיפים 351(ג)(1)
16 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 348(א) לחוק העונשין בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין וכן
17 את הוראות החוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 וחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
18

תקיפה

20 25. סעיף 23 לפקודת הנזיקין קובע:

21 "תקיפה היא שימוש בכוח מכל סוג שהוא, ובמתכוון, נגד גופו של אדם על ידי הכאה, נגיעה,
22 הזזה, או בכל דרך אחרת, בין במישרין ובין בעקיפין, שלא בהסכמת האדם או בהסכמתו
23 שהוגשה בתרמית, וכן ניסיון או איום, על ידי מעשה או על ידי תנועה, להשתמש בכוח
24 כאמור נגד גופו של אדם, כשהמנסה או המאיים גורם שהאדם יניח, מטעמים סבירים,
25 שאכן יש לו אותה שעה הכוונה והיכולת לבצע את זממו".
26

27 26. ברור כי במעשיו, כמפורט לעיל, תקף הנתבע את התובעת שלא בהסכמתה וגרם לה
28 נזק.
29

חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו

31 27. החובה לא לפגוע בשלמות גופו וחיייו של קטין מעוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו,
32 הקובע בסעיף 2:
33

"אין פוגעין בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

בסעיף 4 לחוק זה נקבע:

"כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו".

28. בהקשר זה ראוי להזכיר את אמצנת האומות המאוחדות בדבר זכויות הילד (כתבי אמנה מס' 1038 כרך 31, עמ' 221), אשר אושררה ביום 2.11.1991 בה נקבע, בין היתר, כי החוק המדינתי יגן על הילד מפגיעה שרירותית או בלתי חוקית בפרטיותו, משפחתו, וביתו או מפני פגיעה בכבודו.

29. במעשיו ובמחדליו, פגע הנתבע באופן בוטה ומוחלט באוטונומיה של התובעת על גופה וזאת בניגוד לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו האוסר פגיעה בגופו של אדם.

לו צריכים אנו למדריך נוח באשר להלכה הפסוקה, נמצא לי פסק דינה המאלף של כבוד סגנית הנשיא, השופטת א. נחמיאס, גם עליו בדעתי להישען גם כאן. (ראה: תמ"ש (צפת) 49721-09-17 פלונית נ' אלמוני (אסיר) {פמ"מ – 05.07.2022}).

אתקדם ואזכיר שוב, כי מקום בו קיימת עוולה ספציפית לא יישען בית המשפט על עוולת הרשלנות הכללית (וראה: ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד דניאל {פמ"מ – 14.03.2016}).

אוסוף על האמור לעיל ואסביר, כי לעניין תביעת נזיקין אזרחית, אין נפקא מינה לצורך כימות הנזק, אם היתה העבירה במעשי אינוס שמא אגב עסקת טיעון הורשע הנתבע במעשים פחותים. לצורך התובענה נבדק הנזק ולא חומרת העבירות, שהיא קו ומווד לענישה".

47. כאן המקום לדחות לחלוטין את טענת הנתבע לפיה אגב ההליך הפלילי היה הוא "לא מיוצג". קיים הבדל תהומי בין מצב בו נמנעו מתובע זכויותיו לייצוג, למשל מחוסר ידע לבין מצב, כעולה, מגזר הדין במפורש עת הוצע שוב ושוב על ידי בית המשפט ייצוג לנתבע וזה סרב לו בכל תוקף, וטעמיו עימו.

48. בחירת הנתבע במודע שוב ושוב שלא להיות מיוצג, אינה פועלת ואינה צריכה לפעול לטובתו לעת ניהול תביעת הנזיקין ואינה מאיינת את הרשעתו ותוצאותיה.

49. אשוב איפוא לפסק הדין שם ואביא עוד ממנו כך:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1
2 "44. סקירת הפסיקה בעניין פסיקת פיצוי בגין כאב וסבל במקרים של אלימות
3 במשפחה, מראה מגמה של העלאת רף הפיצוי בגין הנזק הלא ממוני במקרים אלה, בין היתר
4 מתוך רצון להביע סלידה ממעשים אלה, וכחלק ממיגור תופעת קשה זו, תוך שקילת מגוון
5 של שיקולים בקביעת גובה הפיצוי, וביניהם נסיבותיה הקונקרטיות של הפגיעה לרבות
6 משכה וחומרתה, והשלכותיה על הקורבן.

7 45. לעניין זה ר' הדברים שנפסקו בבע"מ 7073/13 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו]
8 (31.12.2013):

9 "אומר מה על המגמה השיפוטית, ולטעמי ראוי כי יתנו לכך בתי המשפט, במיוחד לענייני
10 משפחה, את דעתם. תופעת האלימות במשפחה הוגדרה לא פעם כנגע שיש למגרו (ע"פ
11 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81, 84 (1993); דנ"פ 3371/98 אזולוס נ' מדינת
12 ישראל, פד"י נד(4) 502, 522 (2000)), כך בעבר במיוחד בהקשר הפלילי. אך אין סיבה
13 שבעולם שגם דיני הנזיקין לא ישתתפו במאמץ המיגור. על הגנה על חלשים באמצעות דיני
14 הנזיקין וגם הדילמות הכרוכות בכך ראו ישראל גלעד דיני נזיקין – גבולות האחריות 195
15 ואילך (2012) (להלן גלעד), וגישת הביניים (בעמ' 206-207); הדגש שם הוא בנושא שיוון,
16 אך הדברים יפים גם לענייננו (בשינויים המחויבים). בתי המשפט רשאים לעשות שימוש
17 בפיצויים מוגברים גם ככלי במלחמה הכוללת לביעור תופעה חברתית נפסדת של אלימות;
18 ברי – ויוטעם – כי כל מקרה לגופו, אך בן זוג מכה צריך שיידע כי ככל שיוכח הדבר, לא
19 יינקה מפיצוי משמעותי, ונזכור כי הכוונה הנדרשת בעוולת התקיפה "אינה יסוד נפשי של
20 רצון להזיק ולפגוע אלא כוונה במובן הצר של מודעות לשימוש בכוח נגד גופו של אדם אחר"
21 (גלעד, חלק ב', בעמ' 1201). ראו עוד לפסיקה ולדברי מלומדים למשל תמ"ש (משפחה ת"א)
22 64901/96 פולק נ' פולק [פורסם בנבו] (2001); ע"מ (מחוזי-ת"א) 1014/05 פלוני נ' אלמונית
23 [פורסם בנבו (2006)]; יובל סיני ובנימין שמואלי "הגיעו מים עד נפש", דרכי התמודדות עם
24 התעללות בבן-זוג בדיני הנזיקין, בדין הפלילי, ובדיני המשפחה: הצעת מודל חדש וישן"
25 מאזני משפט ו 274, 278-298 (2007); יפעת ביטון "ההגנה על עקרון השיוון בדיני הנזיקין
26 והאחריות ברשלנות במסגרת יחסי כוח" משפטים לח 145 (2007). הרכיבים שראוי להביאם
27 בחשבון במקרים כאלה הם אורך תקופת ההתעללות, מאפייניה הספציפיים ועוצמתה"
28 46. על הקושי שבהערכת פיצויים בגין ראש נזק של כאב וסבל, ר' הדברים היפים
29 שנכתבו ע"י חברי כב' השופט נמרוד פלקס בתמ"ש 56762-03-18 ט.ש נ' א.ש [פורסם בנבו]
30 (21.11.18):

31 "הערכת הפיצויים בגין ראש הנזק של כאב וסבל משימה קשה היא, הן בשל
32 הקושי האינטלקטואלי שביסוד ראש נזק זה והן בשל הקושי לתרגם לערכים
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 כספיים שיעור נזק מסוג זה... בה בעת, העיקרון של החזרת המצב לקדמותו,
 2 חולש גם על ראש נזק זה ומחייב, על כן, פיצוי הולם בגינו... המגמה הברורה
 3 איפוא, היא להורות על העלאת רף הפיצוי בגין הנזק הלא ממוני"
 4 כב' השופט פלקס, סקר את מגמת הפסיקה להעלות את רף הפיצוי בגין נזק לא
 5 ממוני שנגרם כתוצאה ממעשי אלימות במשפחה:
 6

7 "סקירת פסיקת בתי המשפט, אשר דנה בשיעור הפיצוי הכספי שנקבע בגין נזק
 8 לא ממוני שגרם בן זוג אחד למשנהו נוכח מעשה אלימות שנקט כלפיו, תומכת אף
 9 היא במסקנה, לפיה המגמה היא להעלות את רף הפיצוי בגין נזק לא ממוני. כך
 10 בבע"מ 7073/13 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (31.12.13) לא התערב בית המשפט
 11 העליון בפיצוי בסך 500,000 ₪, אשר נפסק מפאת אלימות פיזית ונפשית השפלה
 12 וביזוי מתמשכים. בעמ"ש (מחוזי מרכז) 56871-01-16 מ.ז.כ. נ' ע.ז.כ. [פורסם
 13 בנבו] (28.2.17) נקבע פיצוי בסך 100,000 ₪. פסק דין זה דן באלימות נקודתית
 14 בעת סערת רגשות. הערעור על פסק דין זה נדחה בבע"מ 2919/17 פלונית נ' פלוני
 15 [פורסם בנבו] (12.12.17) תוך שבית המשפט העליון מציין, כי הפיצוי נפסק על רף
 16 גבוה, למען יראו וייראו. בתמ"ש (חיפה) 9250-11-08 האשה נ' הבעל [פורסם
 17 בנבו] (15.8.12) חויב הנתבע בפיצוי בסך 220,000 ₪, בשל שבעה מעשי אלימות,
 18 עת מתוכם חויב בסך 100,000 ₪, בגין תקיפתה החמורה של התובעת בפרהסיה.
 19 בתמ"ש (טבריה) 3355-02-15 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] (1.8.17) חויב
 20 הנתבע בסך 20,000 ₪, בגין אירוע תקיפה חד פעמי ומינורי.
 21

22 מקום בו עסקינן במקרה חד פעמי של אלימות ממשית (להבדיל מאלימות מינורית
 23 כגון זו שנדונה בתמ"ש (טבריה) 3355-02-15 הנ"ל, [פורסם בנבו] ולהבדיל
 24 ממסכת מתמשכת של אלימות פיזית ונפשית, כגון זו שנדונה בבע"מ 7073/13
 25 הנ"ל), [פורסם בנבו], יש להעמיד את סכום הפיצוי על סך 100,000 ₪, ברוח
 26 הפסיקה בעמ"ש (מחוזי מרכז) 56871-01-16 [פורסם בנבו].
 27

28 כן ר' הדברים שנפסקו בעמ"ש 36586-10-19 א'ג' נ. ב' ג', [פורסם בנבו] (20.8.20),
 29 שם העלה בית המשפט המחוזי את הפיצוי לסך של 40,000 ₪ בגין כאב וסבל
 30 שעברה התובעת בשל מעשי אלימות מצד בן זוגה, שכללו ביזוי והשפלה לנגד עיני
 31 ילדי בני הזוג.
 32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 כך, בתמ"ש (חיפה) 46489-12-14 מ.מ. נ' מ.מ. ז"ל [פורסם בנבו] נפסק סך של
2 250,000 ₪ בגין כאב וסבל לאישה שסבלה מאלימות קשה, התעמרות והשפלה מצד
3 בן זוגה לשעבר, כאשר המעשים נמשכו כארבע שנים.
- 4 50. כאשר עסקינן בפגיעות מיניות במשפחה, סכום הפיצוי בגין רכיב כאב וסבל גבוה
5 במיוחד. ר' הפסיקה שצוטטה בפסק דיני בתלה"מ (צפת) 35553-03-17 ד.ד. נ' ד.ד.
6 [פורסם בנבו] שם נפסק סך שנע בין 25,000 ₪ ל- 65,000 ₪ לכל אחד מהתובעים
7 בגין התעללות מינית של בן זוג והתעללות פיזית ונפשית כלפי הילדים. יצויין כי
8 במקרה זה לא נגרמה נכות לתובעים ונתבע פיצוי בגין כאב וסבל בלבד, אולם
9 פסיקות שדנו בפיצוי בגים פגיעות מיניות קשות – נפסקו מאות אלפי שקלים ברכיב
10 של כאב וסבל, כפי שיפורט להלן.
- 11 51. בת"א (מחוזי באר שבע) 5707-03-16 פלוני נ' שלומי כהן [פורסם בנבו]
12 (03.02.2021) שם נידונה תביעה נזיקית של חמישה אחים ואחיות שהנתבע פגע
13 בהם מינית, תוך ניצול היחסים המיוחדים עימו, כאשר המעשים בוצעו תוך ניצול
14 ציני ואכזרי של יחסים מיוחדים אלה. באותו המקרה נפסק בגין רכיב כאב וסבל סך
15 של 500,000 ₪ לשניים מהתובעים, 400,000 ₪ לשני תובעים נוספים וסך של
16 350,000 ₪ לתובע החמישי, כאשר נפסק בעניין זה כי –
17
- 18 "הפסיקה לעניין כאב וסבל בגין נזקים כתוצאה מפגיעה מינית, אכן מגוונת,
19 בהיבט סכומי הפיצוי שנפסקו. יש לפסוק את הפיצוי בראש נזק זה, על דרך
20 האומדן, בהתייחס למידע שבפני בית המשפט מתוך כתב האישום, הכרעת הדין,
21 ותסקירי קורבנות העבירה, כאשר לטיב הפגיעות, משכן, והסבל שגרמו לתובעים
22 - מידע שהינו כמובן חלקי וכללי. לעניין זה, יש כמובן לקחת בחשבון את משך
23 התקופה שבמהלכה פגע הנתבע בתובעות ובתובעים, את תדירות המעשים ואת
24 טיבם, כעולה מכתב האישום ומהכרעת הדין, וביחס לתובעות מס' 1 ו- 2, גם את
25 הנכות הצמיתה שנגרמה לכל אחת מהן, ואת סבלן ונזקיהן כפי שעולים מתסקירי
26 קרבנות העבירה".
- 27
- 28 52. עוד לענין זה יפים הדברים שנפסקו בע"א 8195/09 פלוני ז"ל נ' פלונית
29 [פורסם בנבו] (20.09.2015):
30
- 31 "במעשים מהסוג שביצע המערער במשיבה 1 טמונים – מעצם טבעם – פגיעה
32 קשה בכבודו של האדם, כאב, סבל ועלבון. עמד על כך בהקשר דומה השופט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 (כתוארו אז) מ' חשין ז"ל ב-ע"פ 115/00 טייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 289,
 2 329 (2000), בציינו כך: "עבירת האינוס נועדה ובאה להגן על ריבונות האישה על
 3 גופה, על כבודה של האישה כאדם, על האוטונומיה של רצונה, על הָאָנִי... פלישה
 4 שלא-בהיתר לגופה של אישה, לגופו של אדם, משפילה היא – משפילה ומדכאת;
 5 כואבת היא, כואבת-במאוד; פוגעת היא – פגיעה חדה וכואבת; מעליבה היא –
 6 והעלבון עמוק וצורב. נרמס הָאָנִי, הנפש נחתכת, נפגע החופש, נגרעת האוטונומיה
 7 של הרצון, נדרס הכבוד. קשה היא שבעתיים הפגיעה כאשר המעשים מבוצעים
 8 בקטינה על ידי בן משפחה קרוב. ראו הדברים הבאים שכתב על כגון דא השופט
 9 א' א' לוי ב-ע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.7.2007),
 10 המתאימים, בשינויים המחויבים, גם לענייננו: "המערער, בדרך מרושעת, חסרת
 11 רחמים ומעוררת שאט נפש, עשק את ילדותה של בתו, גזל ממנה את נעוריה, וגזר
 12 עליה חיים מיוסרים אשר ילוו אותה עוד שנים רבות. עבירות מין באשה הן עבירות
 13 קשות באשר לא רק פגיעה פיסית גלומה בהן, אלא גם פגיעה נפשית ורמיסת
 14 כבודה של הקורבן כאדם. קשות שבעתיים הן עבירות מין המתבצעות בתוך
 15 משפחה, ובמיוחד כאשר אב מבצען בבתו, בשר מבשרו".

16
 17 53. סקירת הפסיקה העוסקת בפיצוי בגין כאב וסבל במקרים של פגיעה מינית, מעלה כי גובה
 18 הפיצוי בגין ראש הנזק של כאב עומד ברוב המקרים על מאות אלפי שקלים. בע"א 8195/09
 19 הנ"ל [פורסם בנבו] ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו חויב המערער לפצות
 20 כל אחת מהמשיבות בסכום של 500,000 ₪ בגין נזקים לא ממוניים, וזאת במסגרת תביעה
 21 אזרחית נגררת להרשעתו של המערער בביצוע עבירות מין ואלימות שונות במשיבות. בית
 22 המשפט לא התערב בגובה הפיצוי בגין כאב וסבל תוך שהוא מסתמך, בין היתר, על הפסיקה
 23 שניתנה בת"א (מחוזי חיפה) 5539-04-09 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (15.6.2014), שבו
 24 נפסק לצעירה בת 26, אשר במשך שנים ארוכות היתה קורבן לעבירות מין שביצע בה בן זוגה
 25 לשעבר של אמה, פיצוי בסך של למעלה מ-1,500,000 ש"ח, כאשר כמחציתו – 700,000 ש"ח
 26 – בגין כאב וסבל.

27
 28 54. בתמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח' [פורסם בנבו] (15.06.21) נידונה תביעת התובעת כנגד
 29 אימה וקרוב משפחתה מצד אביה, לתשלום פיצויים בגין נזקים שנגרמו לתובעת כתוצאה
 30 ממעשי אונס והתעללות מינית, שבוצעו על ידם בתובעת, לאורך שנות ילדותה ונערוותה. בית
 31 המשפט פסק בגין כאב וסבל, פיצויים מוגברים בסך של 500,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 **55. בת"א (מחוזי נצרת) 39441-05-18 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] (03.06.2021), במסגרת**
2 **תביעה אזרחית נגדרת לפלילים, נפסק סך של 180,000 ₪ בגין נזק לא ממוני בגין עבירות**
3 **מין שביצע הנתבע בתובעת כאשר שימש ראש ישיבה ורב קהילה.**
- 4 **56. בת"א (שלום באר שבע) 36481-02-17 פלוני נ' דורון כהן [פורסם בנבו] (15.03.2021) חויה**
5 **הנתבע בסך של 500,000 ₪ ברכיב כאב וסבל בגין מעשים מיניים שביצע בו התובע כאשר**
6 **היה קטין.**
- 7 **57. בת"א (מחוזי תל אביב-יפו) 27555-01-16 פלונית נ' ש.י. [פורסם בנבו] (10.12.2020)**
8 **במסגרת תביעה אזרחית נגדרת לפלילים חוייבו הנתבעים בסך של 600,000 ₪ בגין נזק לא**
9 **ממוני בשל עבירות מין שביצעו בתובעת כשהיתה בת 12.5 שנים."**
- 10
- 11 **50. חשוב אולי לגשת לרגע לפסיקת בית המשפט המחוזי, שם נפסק פיצוי בסך 500,000 ₪ בגין**
12 **אלימות נפשית בלא שהיתה מעורבת פגיעה פיזית. וכך כתב בית המשפט המחוזי (שפסקו**
13 **התאשר, כאמור, בבית המשפט העליון), מסעיף 4:**
- 14
- 15 **"4. ממצאים חמורים ביותר נקבעו בפסק הדין באשר לאלימות הנפשית**
16 **שהפעיל האיש נגד האישה. במסגרת זאת, תיאר בית משפט קמא התנהגות קשה**
17 **ומשפילה בה נקט האיש, לרבות עת כפה על האישה**
18 **להעלות על הכתב, במהלך תקופת כתיבה שנמשכה מספר חודשים, מכתב בין 32**
19 **עמודים, בו נאלצה לגולל לפרטי פרטים, עד כדי תיאורים אינטימיים ביותר, את**
20 **הקשר שניהלה עם גבר אחר בהיותה נשואה לאיש, והכל במטרה להניא אותה**
21 **מלעמוד על זכויותיה כנגדו בבוא היום. בית המשפט האמין לאישה אשר העידה**
22 **שלא נותרה לה ברירה בכתיבת המכתב, וכי במשך מספר חודשים עקב האיש אחר**
23 **מהלך התקדמות הכתיבה, אסר עליה לצאת מן הבית בימים מסוימים כשלא**
24 **התקדמה די בכתיבה עפ"י ציפיותיו, ופעמים אף זרק דפים מתוך המכתב כדי**
25 **שתתקנס באופן התואם את ציפיותיו. בית המשפט קבע, כי "עצם העובדה כי**
26 **התובעת נאלצה להעלות דברים האמורים בו על הכתב, ובייחוד לאור ירידתה לפרטי**
27 **פרטים של האירוע המתואר במכתב, די בכך כדי להעיד על כך שהייתה נתונה**
28 **לשליטתו של הנתבע, וכי המכתב לא היה רעיון שלה". לא למותר להוסיף, כי אף**
29 **האיש הודה כי ביקש לשמור את המכתב כ"קלף לעתיד לבוא", וכי שלח חלקים**
30 **ממנו לאבי האישה עם הגשת תביעותיה נגדו לבית המשפט. על יסוד דברים אלה,**
31 **סיכם בית משפט קמא באומרו כי "אין ספק בעיני כי הנתבע השפיל, העליב, ביזה,**
32 **ופגע בכבודה של התובעת במהלך נישואיהם. אין ספק כי התנהגות זו 'מהווה פגיעה**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 קשה בכבודה של התובעת, בהיותה אדם חופשי, וכן פגיעה קשה באוטונומיה שלה
 2 לנהל אורח חיים תקין, להתנהל במהלך חייה כפי רצונה... וכן פגיעה קשה
 3 ברגשותיה. התנהגות הנתבע התבטאה הן בתקיפות פיזיות והן בהשפלה, ביזוי,
 4 פגיעה באוטונומיה, בכבוד, ניצול יחס של תלות מול חולשה בשל יחסיהם של בני
 5 הזוג".
- 6
- 7 5. תיאור דברים קשה ומזעזע זה, מחייב לטעמנו העמדת גובה הפיצוי על סכום גבוה
 8 בהרבה מהסכום אותו פסק בית משפט קמא. מדובר בהתעמרות מרושעת
 9 ומתמשכת של איש באשתו, שנמשכה במשך שנים רבות (בני הזוג נישאו בשנת
 10 1992; המכתב נכתב בשנת 1998; ורק בשנת 2005 הצדדים התגרשו). כתוצאה
 11 מכך, הצטברו נזקיה של האישה מידי חודש בחודשו, הלכו והתעצמו, ועל מנת
 12 למנוע ממנה לממש את זכויותיה כפה עליה האיש באופן ציני כתיבת מכתב
 13 שישמש אותו בשליטתו בה והותרתה, באמצעים של הפחדה וסחיטה, כמי שאינה
 14 מסוגלת לעמוד על זכויותיה. הדברים אמורים בבחינת קל וחומר, שעה שהאיש
 15 השתמש בפועל במכתב ושלה חלקים ממנו לאבי האישה, כפי שקבע בית משפט
 16 קמא כממצא.
- 17
- 18 אנו סבורים, כי מעשיו של האיש ראויים לכל גינוי והוקעה. מעשים אלה פגעו אנושות
 19 באוטונומיה של האישה, רמסו את כבודה, הותירו בה חבלות גופניות, ובעיקר פצעו את
 20 נפשה ורגשותיה. לטעמנו, הפגיעה הנפשית באישה מתקרבת לכדי הרף העליון של
 21 הפיצויים הראויים להיפסק בראש הנזק של כאב וסבל בסוג כזה של מקרים. לכן הפיצוי
 22 שפסק בית משפט קמא אינו הולם את חומרת מעשיו של האיש ואת הנזקים אותם הסב
 23 לאישה.
- 24
- 25 6. צירופם של הנזקים, הן במישור הפיזי והן במישור הנפשי והרגשי, מביאים אותנו
 26 לקבל את הערעור ולהעמיד את הפיצוי בגין התביעה הנזיקית - בהתאם לאמות
 27 המידה המקובלות בפסיקה לפגיעות מכוונות וזדוניות שכאלה ולתכליות המונחות
 28 ביסוד דיני הנזיקין - על סך של 500,000 ₪.
- 29 (ראה: עמ"ש (ירושלים) 42920-05-13 פלונית נ' פלוני {פמ"מ – 03.09.2013}).
- 30
- 31 51. סבור אני כי רשעותו של הנתבע, זו שבמעשיו בתובעת וזו שבהתנהגותו אחר כך, מצדיקה
 32 פיצוי על הרף הגבוה – ויידעו הרבים כי התנהגות שכזו אין לה מפְּלֵט או סליחה.
 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

עוד על העוולות

52. וכך כתבו ובצדק התובעים, בסעיפים 35 ו-38 לסיכומיהם:

35. סעיף 63 לפקודת הניזקין קובע מהי הפרת חובה חקוקה. ההלכה הפסוקה קובעת כי העוולה מכילה חמישה יסודות: קיומה של חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק, החיקוק נועד לטובתו או להגנתו של הניזוק, המזיק הפר חובה המוטלת עליו, ההפרה גרמה לניזוק נזק, הנזק הנגרם הוא מסוג הנזק אותו נועד החיקוק למנוע (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לו (1) 113 (1982)). בענייננו, המדובר בדברי חוק שנועדו באופן מובהק להגנה על קורבן, והנזק שמעשי הנתבע הביאו על התובעת הוא הנזק אותו נועד החיקוק למנוע. על כן עומדת לתובעת עילה נזיקית כנגד הנתבע מחמת הפרת חובת חקוקה.

38. בנוסף, תקף הנתבע את התובעת שלא בהסכמתה וגרם לה נזק לפי סי' 23 לפקודת הניזקין. יסודות עילת התקיפה: שימוש בכח מכל סוג שהוא; במתכוון; ללא הסכמת ניזוק (ע"א 71/85 אריה חברה לביטוח נ' בוחבוט, פ"ד מ"א (4) 327). נפסק כי אין הכרח בודון ודי בכך שהעושה צופה תוצאה ידועה מפעולתו וחפץ בהתרחשותה (תמ"ש (פ"ת) 19229-07-11 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 14.12.15). כמו כן, אין הכרח לקיום נזק ודי בעצם ביצוע עוולת התקיפה (תמ"ש (ת"א) 82377-99 ד.מ.ש נ' צ.ש (פורסם בנבו, 16.5.11). המעשיים המיניים שביצע הנתבע בתובעת בניגוד לרצונה נעשו באופן מכוון לשם סיפוק מיני, והם עולים כדי שימוש בכוח.

53. עוולה נוספת, עניינה בפגיעה באוטונומיה של התובעת.

54. וכך כתבה, בין השאר, כבוד השופטת (כתוארה דאז) נ. מימון:

68" **התנהגות הנתבע כמתואר, מהווה פגיעה קשה בכבודה של התובעת, בהיותה אדם חופשי, וכן פגיעה קשה באוטונומיה שלה לנהל אורח חיים תקין, להתנהל במהלך חייה כפי רצונה, לנהל חיי משפחה וגידול ילדים באורח תקין וסביר וכן פגיעה קשה ברגשותיה.**

התנהגות הנתבע התבטאה הן בתקיפות פיזיות והן בהשפלה, ביזוי, פגיעה באוטונומיה, בכבוד, ניצול יחס של תלות מול חולשה בשל יחסיהם של בני-הזוג והנסיבות שבהן הובאה התובעת בגיל צעיר מאוד, מקטינה שבגרה ועדיין צעירה לבית הנתבע אשר הביאה להתגורר עם משפחתו, הוריו, אחיו בחדר נפרד, אולם לא בדירה נפרדת, כשהושמה על-ידי תחת "שלטון" אמו אשר העבירה אותה בעבודות הבית של כל המשפחה.

בהתנהגותו האלימה פיזית כלפי התובעת ביצע הנתבע עוולת תקיפה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 בארצות-הברית הוכרה עוולה של גרימה מכוונת או פזיזה של נזק נפשי חמור לאחר,
2 המופיעה בפרק 46 של הנוסח החדש של פקודת הנזיקין, וזו לשונה:

46. **Outrageous Conduct Causing Sever Emotional Distress**

5 *(1) One who by extreme and outrageous conduct intentionally or recklessly*
6 *causes severe emotional distress to another is subject to liability for such*
7 *emotional distress, and if bodily harm to the other results from it, for such*
8 *bodily harm.*

9 .....

10 *Restatement of the law, Torts 2d, volume 1*
11 *American law Institute.*

12
13 ההתנהגות המעוולת על-פי ה-*Restatement* מכוונת לכל אדם, לאו דווקא בין בני-זוג
14 אולם גם בין בני-זוג.

15
16 כמו כן הועלתה לסדר היום, במדינות רבות בארצות-הברית, השאלה והאפשרות לתבוע בעת
17 הגירושין פיצוי נזיקי בגין נזק נפשי שנגרם על-ידי בן-זוג תוך השפעה על חלוקת הרכוש או
18 פיצוי לניזוק כדוגמת דמי מזונות שלאחר הגירושין.

19
20 *R.F. Storrow "The Policy of Family Privacy: Uncovering the Bias in Favor*
21 *of Nuclear Families in American Constitutional law and Policy Reform", 66*
22 *Mo L. Rev. 527 (2001).*

23
24 ומשנחזור לתביעה דנן. בצדה של עוולת התקיפה התנהג הנתבע כלפי התובעת התנהגות
25 משפילה ומבזה ופגע בכבודה, באוטונומיה שלה וברגשותיה כמפורט, וגרם לה נזק נפשי.

26
27 אכן, יש שיראו בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו תשתית ומקור להתערבות ולפיצוי בגין
28 התנהגות מעוולת כזו, ברם שאלה היא אם חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו ופגיעה
29 ביסודותיו מהווים תשתית לחיובים ופיצויים בגין הפרתו גם כאשר מדובר בהפרה או פגיעה
30 ביסודותיו ביחסים שבין פרטים ולא פרט מול אורגן שלטוני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1
2 אהרון ברק, "זכויות אדם מוגנות והמשפט הפרטי", ספר קלינגהופר, 1993, 163.
3 דפנה ברק-ארז, "עוולות חוקתיות".

4
5 ואף אז, האם יש להוסיף על העוולות בפקודת הנזיקין עוולות שיסודן בחוק-יסוד: כבוד
6 האדם וחירותו המוגדר באופן רחב גורף ובדרך של קביעת תשתיות של עקרונות וזכויות על
7 זכויות יסוד.

8
9 התשובה של השופטת שטרסברג-כהן בע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה
10 לפני כארבע שנים היא כי טרם בשל הזמן לכך. שאלה זו לא נפתרה עד היום על ידי בית-
11 המשפט העליון.

12
13 ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, פ"ד נג(4) 526.

14
15 דעתו של הנשיא ברק היא כי עקרונות היסוד יוזרמו למשפט הפרטי וליחסים בין פרט
16 למשנהו באמצעות כלים מהמשפט הפרטי במרכזם עומדים עקרונות תום-הלב ותקנת
17 הציבור בדיני החוזים, עוולות הרשלנות והפרת חובה חקוקה בדיני הנזיקין ("הזרמה
18 אמצעית, תחולה עקיפה").

19
20 ע"א 294/91 חב' קדישא גריש"א "קהילת ירושלים" נ' קסטנבאום, פ"ד מ(2) 464.
21 מובא בת"א 11258/93 אברהים נעמנה ואח' נ' קיבוץ קליה ואח', דינים שלום, כרך ו', 263.

22
23 אכן, הזכויות המוגנות זכויות-העל שבחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ישמשו "מודל"
24 ומגדלור מאיר לפרשנות הנדרשת בביצוע עוולות מוכרות אשר יסודן הגנה על זכויות יסוד
25 אלה.

26
27 לסיכום, מכוח הצורך להילחם בתופעה חברתית רעה ומקוממת זו אשר פושה בחברה יש
28 לדעת לגייס אף את דיני הנזיקין למלחמה זו ולקבוע עוולה מיוחדת לבעיה חברתית מורכבת
29 ונפוצה זו זאת אף שניתן להכליל את ההתנהגות המעוולת בעוולת הרשלנות כפי שיפורט
30 להלן.

31 (ראה: תמ"ש (ירושלים) 18551/00 ק. ס. נ' ק. מ. {פמ"מ – 07.06.2004}).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 הוסיף והביא מכובדי, כבוד השופט נ. שילה בעניין שהוא פחות מתקיפה מינית, 69.
 2 כד:
 3 "פגיעה באוטונומיה הוכרה כנזק בפסק דינו העקרוני של כבוד השופט תאודור אור
 4 בע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל", פ"ד נג(4) 526 שבו נקבע בין היתר
 5 כי:
 6
 7 "הפגיעה, שלא כדין, ברגשותיו של אדם כתוצאה מאי כיבוד זכותו היסודית לעצב
 8 את חייו כרצונו, מהווה פגיעה ברווחתו של אותו אדם, והיא נכנסת לגדר הגדרת
 9 "נזק" האמורה. זאת, בין שנראה בה משום פגיעה ב"נוחותו של אדם, ובין שנראה
 10 בה משום "אבדן או חיסור כיוצאים באלה", כלשון הגדרת נזק בסעיף 2 לפקודה.
 11 אכן, עמדנו על מרכזיותה של הזכות לאוטונומיה בעיצוב זהותו וגורלו של האדם
 12 בחברה שבה אנו חיים ... אדם אינו חפץ. זכותו של כל אדם כשיר היא שהקהילה
 13 וחבריה יכבדו את רצונו בכל הנוגע לדברים החשובים לו, כל עוד אין הוא פוגע
 14 באחרים (רע"פ 6795/93 אגדי נ' מדינת ישראל [24], בעמוד 710). הדבר מתחייב מן
 15 ההכרה בערך האדם ובהיותו של כל אדם בן-חורין. ההפרה של זכות יסודית זו שלא
 16 על-פי כוח או זכות שבדין, פוגעת פגיעה קשה ברווחתו של הפרט, ומגבשת נזק בר-
 17 פיצוי בנזיקין".
 18 (ראה: תמ"ש (ת"א) 54410/09 פלוני נ' פלונית {פמ"מ – 05.05.2011}).
 19
 20 פסק דינו של כבוד השופט נ. שילה המאפשר פיצוי, אף בשל עוגמת נפש הנגרמת 70.
 21 עקב פגיעה באוטונומיה (סעיף 17 לפסק הדין), אף הוא מלמד אותנו (למשל סעיף
 22 22, שם), כי עוולה זו "חיה" במקביל לעוולות פרטיקולריות אחרות הניתנות
 23 להוכחה.
 24 סבור אני כי במקביל לעוולות התקיפה והפרת החובה החקוקה, שהן עניין מובהק 71.
 25 כנגד הנתבע ובעניין של תקנת הציבור, יש לראות בנתבע גם כמי שפגע באוטונומיה
 26 של התובעת.
 27 כתבה בשעתו חברתי, כבוד השופטת ה. גורביץ-עובדיה, בין השאר כך:
 28
 29 "העילות המשפטיות לתשלום הנזק:
 30 28. מעת שקבעתי כי המעשים בוצעו על ידי הנתבעים, שביצעו את המעשים יחד,
 31 הנתבעים חבים, יחד ולחוד, בנזקים שנגרמו לתובעת בגין מעשיהם אלו מכוח עוולת
 32 התקיפה, עוולת הרשלנות, ועוולת הפרת חובה חקוקה בגין הפרת הוראות סעיפים
 33 345, 348, 347 ו-192 בחוק העונשין התשל"ז-1977 (לא נטען לגבי סעיף 323).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

29. בתמצית אפרט כי התקיימו יסודות עוולת התקיפה. יסודות עוולה זו הם שלושה: שימוש בכוח נגד גופו של אדם, במתכוון ושלא בהסכמתו של הניזוק או שהסכמתו הושגה בתרמית.

30. אשר לעוולת הרשלנות, רשלנות היא עוולה שניתן להחילה בנסיבות מגוונות (עקרון שוטף, Principle Fluid A). ראו ע"א 224/51 פריצקר נ' פרידמן, פ"ד ז 674. הנסיבות בהן תיקבע אחריות לנזק במסגרת עוולת הרשלנות יקבעו בהתאם לתחושות מוסר, צדק חברתי, צדק סוציאלי, צרכי חברה משתנים ועוד. ראו ע"פ 80/186 יערי נ' מ"י, פ"ד לה(1) 769, 779.

לעוולת הרשלנות שלושה יסודות: קיומה של חובת זהירות של המזיק, הפרת חובה זו על ידי המזיק וקיומו של נזק בשל הפרת חובת הזהירות. נאמר כי רשלנות היא התנהגות שאינה תואמת סטנדרט מסוים שנקבע בדיון. אמת המידה היא אובייקטיבית, "האדם הסביר". כאשר התנהגות הפוגע אינה תואמת קנה מידה אובייקטיבי, היינו התנהגות האדם הסביר, הרי שהתנהגותו זו היא רשלנות – אין נפקא מינה אם המניע הוא רצון מכוון, אי-אכפתיות או חוסר תשומת לב. ר' דר' אמנון רובינשטיין, דניאל פרידמן, אחריות עובדי ציבור בנזיקין, הפרקליט כא תשכ"ה עמ' 61, 66, 67 וגם ע"א 81/593 מפעלי רכב אשדוד נ' ציזיק, פ"ד, מ"א(3) 169 וגם ע"א 6649/96 הסתדרות מדיציניית הדסה נ' עופרה גלעד, פ"ד, נג(3) 529.

31. אשר להפרת חובה חקוקה, נפסק כי הפרת חיקוק עונשי מקימה עילת תביעה מכוח עוולה זו. ראו ע"א 245/81 סולטאן נ' סולטאן, פ"ד לח(3) 169; תא (ת"א) 1016/88 ד.א. נ' י.א. (26.6.97) ע"א 1730/92 מצראווה נ' מצראווה (29.3.95).

יסודות עוולה זו הם עצם קיומה של חובה מכוח חיקוק, החיקוק נועד לטובת הניזוק, המזיק הפר חובה זו, ההפרה גרמה לנזק והנזק הוא מסוג הנזק אליו התכוון החיקוק. (ראה: תמ"ש (חיפה) 15-06-40942 מ. ח. נ' י. מ. {פמ"מ – 15.6.2021}).

האם נבלע הפיצוי בפלילים בתובענה כאן?

באשרו את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר ניכה את ה"פיצוי הפלילי", דחה בית המשפט העליון את ערעורה של נפגעת ממעשה מגונה. (ראה: רע"א 931/20 פלונית נ' פלוני {פמ"מ – 16.03.2020}).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 אמר בית המשפט העליון, בע"פ 2215/94 פלוני נ' מדינת ישראל (פמ"מ – 18.06.1995) כד:
 2 "כאמור, הוכח במידה ראויה כי למתלוננת נגרמו נזקים פיזיים ונפשיים שהצריכו טיפול
 3 רפואי במשך תקופה ארוכה. התביעה ביקשה לחייב את המערער בפיצויים. בית משפט
 4 קמא לא נעתר לבקשה זו וציין כי המערערת זכאית להגיש תביעת נזיקין אם רצונה בכך.
 5 ספק בעיני אם תעשה כן לאור העימות הכרוך בכך עם המערער ולאור כל מה שהליך כזה
 6 עשוי לדרוש ממנה. אין הזכות להגיש תביעת נזיקין מוציאה את האפשרות לפסוק פיצויים
 7 בהליך הפלילי במקרים המתאימים. מקרה זה נראה לי מתאים לכך. מובן שאם יוגש הליך
 8 אזרחי ינוכה סכום הפיצויים שנפסק בהליך הפלילי, מזה שעשוי להיפסק בהליך האזרחי".
 9
 10 כד עולה גם מע"פ 1434/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פמ"מ – 26.10.2010).

11
 12 המעיין ברע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל, סב(2) 802 (פמ"מ – 08.08.2007) ימצא שם
 13 כד:
 14 "אשר לבקשת המדינה, בפסיקה אומצה גישה לפיה הליך הפיצוי למתלונן לפי ס' 77 הינו
 15 בעל מאפיינים אזרחיים, אלא ששילוב הוראת הפיצוי בחוק העונשין מוסיף לה גם היבטים
 16 בעלי פן עונשי-חברתי, לכן סעיף זה משלב מאפיינים אזרחיים ועונשיים יחד. תכליות
 17 אזרחיות יחד עם תכליות מהתחום הפלילי. תכלית נוספת היא כי, בין אם מדובר בהוראה
 18 עונשית ובין אם בהוראה אזרחית, הרי שנועדה היא ראשית לכל לסייע לקורבנות העבירה.
 19 בפרשנותו וביישומו של ס' 77 לחוק יש לתת את הדעת למורכבות זו, כאשר לעיתים יגברו
 20 ההיבטים הראשוניים ולעיתים האחרונים, בהתאם להקשר ולנסיבות".

21
 22 54. אמור כי, בחרגי יכול והפיצוי הפלילי לא ינוכה מן הפיצוי האזרחי, ואולם המקרה שלפניי
 23 אינו חריג דיו לסטות מקו הפסיקה העיקרי של בית המשפט העליון, שהרי גם הפיצוי הפלילי
 24 אינו אלא פיצוי "על החשבון".

האם צריך להכריע מחדש באחריות הנתבע

25
 26
 27 55. הבה נזכיר כי המונח המשפטי הנוגע לטענות הנתבע בעניין זה הוא "תביעה אזרחית נגררת
 28 להרשעה בפלילים".

29
 30 56. למעשה, לנפגע עבירה קיימת זכות הבחירה בין שני מסלולים, בירור התובענה בפני בית
 31 המשפט שדן בהליך הפלילי בתוך 90 ימים מיום שפסק הדין "הפלילי" הפך חלוט, או הגשת
 32 תובענה אזרחית בפני בית משפט "רגיל", לאמור שאינו פלילי וזאת במועד ובזמן הנוחים לו
 33 במתחם דיני ההתיישנות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
57. והינה "מסביר" הנתבע כי, משבחרה התובעת במסלול התביעה "הרגיל", יש לברר מחדש גם את שאלת האחריות לאמור, לאפשר לו לכפור באשר הורשע בו בפסק דין חלוט.
58. טענה זו ראויה לדחייה הן מן הטעם המשפטי והן מן הטעם המהותי.
59. מן הטעם המשפטי בהתאם לסעיף 42(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, שזו לשונו:
- "הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי".
60. מן הטעם המהותי, שאפילו בכתב הגנתו לא טען הנתבע במפורש כי לא עשה את אשר יוחס לו, ערעור לבית המשפט העליון שהגיש לא נגע אלא לחומרת העונש וסירובו הנחרץ של הנתבע לביטול ייצוג בהליך הפלילי אינו מאין את שנקבע.
61. למעשה (וראה סעיף 10 לכתב ההגנה), לא טען הנתבע אלא להיעדר קשר סיבתי בין מעשיו לנזק.
62. דין טענות הנתבע לעניין זה להידחות.
- היקף נכותה של התובעת**
63. דרך התנהלות ההליך, ראשיתו בבית המשפט המחוזי והמשכו בכאן, הביאה להתנהלות שהיא פחות נפוצה בבית המשפט לענייני משפחה אך היא נפוצה בתביעות נזיקין, לאמור הסתמכות על חוות דעת המומחים שהביא כל אחד מן הצדדים.
64. בפני שלוש חוות דעת. שתיים מטעם הנתבע אשר ניתנו על ידי הפסיכיאטר פרופ' משה קוטלר והפסיכולוגית דר' שלומית בן יצחק, וכנגדן חוות הדעת של הדר' אדית מטרני, פסיכיאטרית גם היא.
65. חוות הדעת מטעם התובעת היא מיום 04.09.2018, עת הייתה התובעת כבת ... שנים וחוות הדעת של פרופ' קוטלר היא מיום 23.02.2020.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

66. וכך כתבה המומחית בפרק הסיום:
"סיכום ודיון
הנבדקת, ..., בת ... ביום הבדיקה, נולדה ומתגוררת בארצות הברית. הוריה נפרדו בהיותה
בת 8 חודשים והיא גדלה במשמורת האם. בהיותה כבת שנתיים, אמה התקשרה לבן זוגה
הנוכחי, אף הוא ישראלי לשעבר, ולהם שני ילדים בני 11 ו-12.
החל מגיל 8 לערך נהגה ... לבלות את חופשת הקיץ עם אביה הביולוגי בארץ. בשלב מסוים,
במהלך שהותה בדירתו, נהג האב לנצלה מינית באמתלה של חינוך ל"נשיות". ... סיפרה
אודות מעשי האב באיחור של מספר שנים ומיד הוחל בטיפול נפשי, חלקו יחד עם אמה. ...
טופלה בשלושה מרכזים: Horizon, partners ו-Bleuler. במהלך השנים, מאז חשיפת
הניצול המיני, ... העלתה בפני מטפליה תלונות של מחשבות חודרניות וטורדניות בהקשר
לאירועים הטראומטיים, עצבות גדולה, הימנעויות למיניהן, קשיי שינה, חרדה, האשמה
עצמית, מעשים של פגיעה עצמית ע"י חתכים, קשיי ריכוז, רגיזות, דריכות יתרה. התפקוד
בבית הספר ירד, היא עשתה שימוש בסמים. כפי שמעיד התיעוד לעיל, ... אובחנה כסובלת
מ-PTSD ו-Dysthymia.
לאחרונה מקבלת טיפול תרופתי נוגד דיכאון וגם טיפול מכוון לנדודי השינה, ולשניהם
השפעה חיובית. הבדיקה הפסיכיאטרית הנוכחית מאששת את ההתרשמות האבחנתית של
עמיתיי, המטפלים ב... מזה שנים אחדות. אכן מדובר במצב דכאוני (Dysthymia) ודחק
בתר חבלתי (PTSD). אבחנות אלו עומדות בכל הקריטריונים המקובלים על פי הספרות
וה-DSM (5,6,7): הסתמנות מתמשכת של מצב רוח מדוכא, הפרעות שינה, חוסר תקווה;
כל אלה תסמינים אופייניים ל-Dysthymia. באשר ל-PTSD, מסתמנים כל הממצאים
האופייניים: דיסוציאציות וזיכרונות חודרניים בצורת Flash-Backs, תופעות הימנעות
מגירויים המזכירים את הטראומה, עוררות יתרה, התנהגות של פגיעה עצמית (Self
Injurious Behavior).
הסתמנות קילית זו מתכתבת היטב עם הנתונים בספרות המקצועית הרלוונטית, לפיהם
ילדים ומתבגרים, קורבנות של פגיעה מינית, הינם בסיכון גבוה לפתח PTSD, הפרעה
דיכאונית, כמו גם הפרעות אכילה, שימוש בסמים ואלכוהול, סיכון לעבריינות ואף חשיפה
לתקיפה מינית חוזרת (1,3).
זאת ועוד: על פי הספרות (4) למדים כי ההשפעה הרגשית של ניצול/התעללות מינית
בילדות, על תסמיניה הרבים, איננה תופעה חולפת. אדרבא, היא ארוכת ימים (long

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 term), עלולה לסכן את התפקוד המיני בחיים הבוגרים ולעיתים אף משפיעה, בעתיד לבוא,
2 גם על טיב ההורות של הקורבן כלפי הדור הבא (2).
3 קיימת היתכנות של התפתחות תסמינים מאוחרים, שלא נצפו עדיין כגון תופעות
4 פסיכוסומטיות וקונברסיביות (3).
5 חומרת הנזק הנפשי מועצמת ע"י העובדה שהמעשים בוצעו ע"י אב ביולוגי (גילוי עריות-
6 (8) (Incest)

8 אבחנה לפי DSM-5

9 Post-traumatic stress disorder 309.81

10 Persistent Depressive Disorder (Dystymia) 300.4

11 הערכות נכות נפשית

12 לאור האמור לעיל, הנני מעריכה נכות נפשית צמיתה בזיקה לעילת התביעה-ניצול מיני
13 מתמשך ע"י האב הביולוגי – בשיעור 25%, תואמת סעיף 34(ב') (3-4) של תקנות הביטוח
14 הלאומי 2016.

15 המלצה

16 המשך הטיפול הנפשי, במתכונתו הנוכחית, לפחות למשך שנתיים נוספות, אם וכאשר
17 תסיים את הטיפול התרופתי והנפשי הנוכחי (Sertraline, Melatonin ופסיכותרפיה),
18 צפויה הזקקות עתידית לתרופות נוגדות-דיכאון וחרדה, כמו גם לתמיכה נפשית (וזאת
19 בצמתים קריטיים בחיים כגון נישואין, אמהות או אירועי חיים בעלי אופי שלילי). קשה
20 לספק הערכת העלות של התערבויות הללו בארה"ב. בארץ, עלות שעת מפגש (40-50 דקות)
21 עם פסיכולוג נעה סביב 400 ₪, ועם פסיכיאטר 1,000 ₪ בתוספת מע"מ".

22 הדר' בן יצחק שחוות דעתה ניתנה ביום 12.09.2019, כתבה בפרק הסיכום בין השאר כך: 67.

23
24
25
26
27 "באבחון הנוכחי: גילתה התמצאות מלאה במצב ויצרה קשר ותקשורת תקינים. האפקט
28 נמצא תואם ומתגוון. בשלב ביצוע המבחנים גילתה היענות בסיסית לדרישות האבחון; יחד
29 עם זאת, ניצפו תנודות ברמת ההשקעה במשימות. מבחני SVT בתחום הקוגניטיבי הצביעו
30 על אמינות ביצוע תקינה. בשאלון MMPI-2 עלתה מגמה של דווח יתר על תסמינים; מגמה
31 זו עשויה לשקף גם תגובתיות ללחץ רגשי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 במבחנים אלו עלו עדויות לפוטנציאל אינטלקטואלי בטווח הממוצע. במערכת WAIS-III
2 הנבדקת גילתה תפקוד קוגניטיבי בלתי אחיד. ציון המשכל הכללי נמצא תואם לטווח
3 הממוצע (FSIQ=91); ציון המערכת המילולית (VIQ=100) שנמצא בטווח הממוצע, גבוה
4 מציון המערכת הביצועית (PIQ=83), שנמצא בטווח הממוצע הנמוך.
5 במבחני האישיות הנבדקת מדווחת על מצוקה ורגשות שליליים, כאשר מאמצעי השליטה
6 שלה אינם יעילים בוויסות רגשותיה השליליים. עולים ביטויי דימוי עצמי נמוך, והנבדקת
7 עסוקה בקונפליקטים פנימיים סביב ערך עצמי. לנבדקת מאפייני פרופיל אישיותי
8 המעידים על בעיות מתמשכות, המתבטאות בתסמינים נפשיים וגופניים, מאפייני בשלות
9 נמוכה וצרכי תלות. ניכרת תשתית אישיותית לתגובתיות אימפולסיבית במצב לחץ רגשי.
10 בוחן המציאות שמור, לצד נטייה להתייחס למציאות החיצונית בצורה פשטנית וקונקרטי
11 המתקשה לזהות מורכבויות ודקויות, לרבות בהקשר רגשי. עולים ביטויי חשדנות וקשיים
12 ביחסים בינאישיים, הנחווים כבעלי פוטנציאל תוקפני.

דיון

14
15
16 1. באיבחון הנוכחי עלו עדויות למצוקה ורגשות שליליים, שניתן לייחסם, בין
17 היתר, גם לארועים נשואי התביעה.
18
19 2. עם זאת, רגשות אלה אינם בלבדיים לארועים נשואי התביעה, והם משקפים
20 גם השפעת התנסויות מלחיצות טרם האירועים ולאחריהם;
21 כך, לדוגמא, מצויין בחוו"ד פסיכיאטרית מטעמה של הנבדקת כי בגיל 3 הסתמנה נסיגה
22 להרטבה לילית, לעיתים גם יומית, עד גיל 13; בחוו"ד זו מצוין כי "האם המאשימה את אבי
23 הילדה שנהג – בעת שביקרה אצלו – להשכיב לישון עם חיתול, פן תרטיב את הספה החדשה
24 שלו" (שם, עמ' 3). הסבר זה מעלה שאלות לגבי ההרטבה המישנית: האומנם ניתן לייחסה
25 לגורם הניטען, כאשר התמשכה על פני שנים טרם האירועים נשואי התביעה; האם נושא
26 זה, לו השלכות מאסיביות על דימוי עצמי וקשרים בינאישיים – טופל, כיצד טופל, ובמידה
27 ולא – מדוע.
28 בחוו"ד פסיכיאטרית מטעמה של הנבדקת נכתב "לדברי האם... התפקוד הלימודי והחברתי
29 עד לחשיפת המקרה מתואר כתקין" (שם, עמ' 4). צמידות התסמינים הניטענים לחשיפת
30 האירועים, ולא למועד התרחשותם, מעלה אף היא סימן שאלה.
31 לדברי הנבדקת רק בגיל 8 התוודעה לגילוי שבן הזוג של אמה אינו אביה הביולוגי. לדבריה,
32 בעקבות כך מרדה בסמכות בן הזוג של אמה – ולא ניתן לשלול כי גילוי זה בגיל 8 הווה גורם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 דחק משמעותי בחיי הנבדקת. מיומנה של הנבדקת עולים רגשות של קינאה באחיה, להם
2 האם והבן הזוג מהווים והזוכים להרגשתה ליחס מועדף; יתכן גם כי שליחתה לישראל
3 לתקופה ממושכת בחופשים העצימה רגשות אלה; מן היומן עולים רמזים למתחים
4 במשפחה ולקשיים חברתיים וזוגיים שאינם קשורים לאירועים נשואי התביעה.
5

6 3. לא ניתן לשלול השפעות אפשריות של גיל ההתבגרות, המועד למשברים שונים
7 במסגרת תהליך חיפוש ובניית הזהות העצמית, במיוחד כאשר מדובר
8 במשפחות מורכבות.
9

10 4. דומה כי על ציר הזמן שחלף מאז האירועים נשואי התביעה חל שיפור במצבה
11 הרגשי והתיפקודי של הנבדקת, אשר סיימה בי"ס תיכון (לצד עבודה בגן ילדים
12 במהלך השנה האחרונה ללימודיה); ומתעתדת להתחיל לימודי קרימונולוגיה
13 בקולג'".
14

15 68. הפרופ' קוטלר כתב בין השאר כך:

16
17 "מדווחת על מצב רוח לבילי – לדבריה יש לה אפיזודות דיכאוניות אך גם מצב רוח טוב,
18 שוללת אפיזודות מאניות. מתארת שהיא רגזנית ועצבנית הרבה פעמים.
19 חוסר תיאבון – לדבריה חסרת תיאבון, ממעטת באכילה, ירדה במשקל כ-7.5 ק"ג (כשהחלה
20 להגיע לארץ לטיפול בעניין התביעה והמשפט ומצבה הנפשי הורע).
21 חוסר אמון וקושי לבטוח בסובבים, קשיים ביצירת קשרים בין אישיים.
22 הפרעות בשינה – אומרת כי היא לא מצליחה לישון בלילות, "רק ביום ורק אם יש מישהו
23 לידי כמו סבתא". לדבריה גם היום מתקשה לישון בלילות, "הוא היה נכנס לי לחדר
24 בלילה... אם אני מצליחה להירדם אני מתעוררת בוכה ורועדת".
25 רגישות למאזכרים – לדבריה אינה יכולה לראות תאנים מאחר ואביה היה מכריח אותה
26 לאכול אותם, נמנעת גם מאכילת בשר בקר, "הייתי מקיאה והוא היה מכריח אותי לאכול
27 את הקיא שלי".
28 צמצום חברתי והסתגרות – מעדיפה לדבריה להיות בבית ולא לצאת. מספרת כי בבית היא
29 רואה טלוויזיה, מתעניינת בעיקר בסדרת המשטרה "חוק וסדר", אומרת כי היא מרגישה
30 כי התוכנית עוזרת לה והביאה אותה לרצונה להיות בלשית בעתיד. "ראיתי את כל הסדרה
31 מהעונה הראשונה ועד האחרונה יותר מ-10 פעמים, בסדרה מאמינים לנפגעים... בהתחלה
32 הרגשתי שלא מאמינים לי... עכשיו יותר טוב".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 פגימה קוגניטיבית – לדבריה שוכחת דברים, חסרת ריכוז.
2 "אני מנסה לשים את זה בצד אבל זה כל פעם עולה, משהו מזכיר לי, אם אני רואה אבא עם
3 ילדה, תאנים, אפילו את בקבוק המים שהיה קונה, אפילו השם שלו..."
4 כיום אינה בקשר גם עם בני המשפחה של האב, לדבריה בני משפחתו של אביה מאשימים
5 אותה כי משקרת ושהונחתה ע"י אמה לדווח על אירועי פגיעה מינית.
6 בתיעוד שעמד בפני, סיכום בסיום טיפול מהתערבות טראומה לילד ולמשפחה, (20.4.15)
7 "... ל... מחשבות טורדניות, האשמה עצמית, קשיי שינה, הימנעות, קושי בריכוז, עצב,
8 ודריכות יתר, במיוחד כאשר היא חושבת על האפשרות של שהייה עם אביה לבד. הפגישה
9 הרביעית הייתה פגישה משפחתית... בפגישה זו נראה כי הסימפטומטולוגיה של ... ירדה
10 בהרבה לעומת הפגישה הקודמת. התסמינים המדאיגים נותרו דריכות יתר וחרדה אם
11 תחזור להיות בחברת אביה. ... הפגישה החמישית והסופית הייתה פגישה משותפת נוספת
12 ... היה ברור כי התסמינים של ... נשארו נמוכים יותר אולם גב' צדוק מסרה כי
13 הסימפטומטולוגיה שלה עצמה הוגברה והביעה צורך לחפש טיפול עבור עצמה".
14 בסיכום טיפול, (31.10.16) "... הופנתה לקליניקת העזרה "שותפות" ב-6 ביוני 2015 משום
15 שחוותה התעללות מינית. ... עומדת בקריטריונים של הפרעת דחק פוסט-טראומטית
16 וכמו כן רמות גבוהות של דיכאון. ... המשפחה השתתפה ב- 24 פגישות טיפוליות... והטיפול
17 הופסק ב-12 באפריל 2015 לפני שהושלם... במשך הטיפול הביעה גב' צדוק דאגה בקשר
18 להתנהגותה של ... , כולל היעדרויות משיעורי בית ספר, עישון מריחואנה ושקרים. כנגד זה,
19 מסרה ... כי ישנם יותר סכסוכים וקשיי תקשורת עם אמה... המשפחה עזבה את הטיפול
20 לאחר השלב הראשון, לפני עיבוד הטראומה ועבודה משפחתית נוספת".
21 במכתב ממרכז בלואר (1.11.16), "... מטופלת במרכז פסיכותרפיה על שם בלואר מאז
22 אוגוסט 2016. ... האבחון הנוכחי שלה הוא הפרעת דחק פוסט-טראומטית והפרעת דיכאון
23 מתמשכת".
24 בהתאם לאמור אני מעריך את דרגת הפגיעה הנפשית הכוללת של הנבדקת בשיעור של 15%
25 על פי סעיף 34(ב-3) לתקנות המל"ל 2012 בשל קשיי הסתגלות מתמשכים המלווים
26 בתסמינים חרדתיים דיכאוניים ובעלי נופך בתר חבלתי כאשר נכותה הנפשית הנגזרת
27 ישירות מן האירועים נשואי תובענה זו הינם מחצית מנכותה הכוללת (7.5%) ושאר נכותה
28 בגין קשיי התמודדותה על רקע קווי אישיותה שהתפתחו על רקע המורכבות המשפחתית
29 ותחושותיה הסובייקטיביות לגבי השתייכותה והזדהותה עם משפחתה הגרעינית ותחושת
30 הדחייה. כיום בולטים בבדיקה בעיקר קווי אישיותה ותסמינים שארייתיים בנופך בתר
31 חבלתי אשר פוגמים בתפקודה בצורה קלה.
32 הנבדקת אינה מעוניינת בעזרה בטיפול תרופתי פסיכיאטרי, לדבריה ניסתה. להערכתי
33 טיפול תרופתי נוגד דיכאון וחרדה היה יכול לצמצם את מצוקתה הנפשית כפי שמתוארת על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ידה ולהקל על התמודדותה היומיומית, יחד עם זאת אני מאמין כי תסמיני ההפרעה נתקבעו
2 ונכותה הנפשית צמיתה. איני מעריך כי טיפול תרופתי יצמצם את נכותה הקשורה לאירועים
3 הנידונים בצורה משמעותית.
4
- 5 69. על מנת להתקדם מכאן יש כמובן לנתח מעט את עדויות המומחים, אך בטרם אעשה זאת
6 כדאי לזכור את עיקרון "הגולגולת הדקה".
7
- 8 70. עיקרון זה בדיני הנזיקין קובע למעשה כי מעוול יישא במלוא הנזק שנגרם לניזוק גם אם
9 הוחמר הנזק מעבר לצפוי בשל רגישות רפואית או נפשית מיוחדת של הניזוק (וראה: ע"א
10 448/83 קורנהויזר נ' מלך, מב(2), 573 {פמ"מ – 26.06.1988}).
11
- 12 71. למעשה נוצר מצב ולפיו צריך היה הנתבע לטעון ספציפית מהו לשיטתו נזק שנגרם ונתקבע
13 טרם הפגיעה על מנת שהיקף אותו נזק לא יכלל בחישוב הנכות המיוחסת לפגיעה שגרם
14 (וראה: ע"א 7991/96 אלקבהא נ' כנעאן {פמ"מ – 12.01.2000}).
15
- 16 72. העידה הדר' מטרני ביום 10/4/22 (פרוטוקול הדיון, מעמ' 51) בין השאר כך:
17
- 18 "ש. מהחומר לא רק הרפואי ולא מהשיחות אלא מהיומנים של ... ומההיסטוריה של
19 משפחה לא נורמטיבית בלשון המעטה, נראה שהקונפליקט הזה נוצר עוד קודם.
20 האם את ידעת על כך?
21 ת. הייתי מודעת לקונפליקט. הקונפליקט הזה עלה לרמה מאוד גבוהה עקב גילוי
22 המעשים המיניים של האב.
23 ש. איך את יודעת שזה עלה מזדרגה? בחוות הדעת את לא מתייחסת ולו פעם אחת
24 לנושא של משפחה לא נורמטיבית?
25
- 26 ב"כ התובעת:
27 אני מתנגד. על סמך מה גבירתי קובעת כך?
28
- 29 המשך
30 ש. בחוות דעתך את לא מתייחסת לעניינים נוספים של המשפחה, זאת אומרת לא
31 מתייחסת לכך שמדובר במשפחה לא נורמטיבית, לעובדה ש... לא ידעה על כך
32 שאביה החורג הוא לא אביה בפועל אלא רק בגיל 8 ואת לא מתייחסת לשבר בזהות
33 העצמי שלה. מדוע?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ת. עם כל הכבוד, אבל האופן שאת מציגה את התמונה כאילו במשפחה הזו הבעיה
2 העיקרית היתה יחסים לא טובים בתוך המשפחה ובאיזשהו מקום, בשוליים קרה
3 גם גילוי עריות וזו תמונה מעוותת מאוד.
4 גילוי עריות היה אירוע דרמטי ובאופן קיצוני ואילו המתחים במשפחה הם כמו
5 שטולסטוי אמר – יש במשפחות דרגות שונות של אושר או של אי אושר וזה לא חורג
6 מהנורמה. הדבר העיקרי במשפחה הזו היה הטרגדיה הנוראית של גילוי עריות
7 וסכסוכים יומיומיים בין בת ואם בגיל ההתבגרות אפילו לא נופל בפתולוגיה
8 הפסיכולוגית. היחסים החמירו לאחר גילוי היחסים עם האב.
9 ש. איך את יודעת שהם היו קיימים בכלל? לא דיברת על זה פעם אחת אפילו. את
10 אומרת שהיחסים הוחמרו, אבל בחוות דעתך את לא מדברת אפילו פעם אחת שהיו
11 ביניהם יחסים כאלה.
12 ת. קונפליקטים בין בת להורה בגיל ההתבגרות זה לא משהו שצריך לציין, זה יותר
13 תדיר מאשר נדיר.
14 .....
15 ש. נצא מנקודת הנחה שהיא לא היתה עוברת את המעשים, האם נוכח העובדה שהיה
16 שבר למעשה בזהות העצמית ושהיא גילתה שאביה למעשה הוא האב החורג ורק
17 בגיל 8 הבינה, האם לולא המעשים, האם בעקבות משפחה מורכבת עם דחיה ועם
18 אלימות לא פשוטה וגם על זה מדברת התובעת, האם בכל זאת יכולנו למצוא
19 תסמינים להפרעת אישיות באנשים מהסוג הזה, גם אם היא לא היתה עוברת
20 הטרדה מינית?
21 ת. התשובה שלילית. היחסים במשפחה, אם נשים את גילוי העריות בצד, היחסים
22 במשפחה גם אם לא היו הרמוניים, לא היה בהם כדי ליצור פתולוגיה נפשית. בחיי
23 נערה מתבגרת אירועים כאלה הם בספקטרום מסוים. נכון, אצלה זה לא בצד של
24 הספקטרום. היחסים במשפחה הזו, עם כל האפיונים שלה, לא היה בהם כדי ליצור
25 מצב פתולוגי אצל הנערה.
26 ש. אבל הנערה מדווחת שהיא לא לוקחת טיפול תרופתי, אז איך את מסבירה את זה?

ב"כ התובעת:

היא אמרה שלוקחת טיפול תרופתי. חברתי מטעה את העדה.

בית המשפט:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 היא אמרה שרשמו לה טיפול תרופתי ובאיזשהו שלב היא הפסיקה לקחת את הטיפול
2 הפרמקולוגי ומכאן אמרה שעברה לקחת תרופות שהם יותר על בסיס טבעוני וזה מה שאני
3 זוכר.

4

5

ב"כ הנתבע:

6

גם אני זוכרת כך.

7

8

המשך חקירה

9

ש. התובעת טוענת שהיא לא לוקחת טיפול תרופתי ובחקירתה היא טוענת שבודקת

10

אפשרויות לטיפולים שהם לא על בסיס הרפואה הקונבנציונאלית, אלא על בסיס

11

טיפולים טבעיים יותר. איך את מגדירה 25% לאדם שלא מוכן לטפל טיפול

12

תרופתי?

13

ת. כאשר היא היתה אצלי בבדיקה, היא היתה תחת טיפול תרופתי, זו נקודה ראשונה.

14

נקודה שניה, הנכות שאני הערכתי אצלה היא לא נקודתית לתאריך כזה או אחר,

15

אלא נכות צמיתה לכל החיים. התחזית שלי מבחינת המצב הנפשי שלה טובה

16

לאורך כל חייה ובזה אני מחויבת, התחזית שלי מאוד פסימית – אני מניחה שיהיו

17

מצבים נפשיים מאוד קשים בגין היותה סובלת מפוסט טראומה ומדיכאון קל, כך

18

שאוכלי חמש שנים היא תזדקק לטיפול תרופתי מאסיבי וקונבנציונאלי ולא טיפול

19

הומאופטי כמו שהיא מבקשת. הטרואומה שהיא עברה, היא לפחות 25% נכות והיא

20

תעבור סרטים מאוד, מאוד קשים בחיים שלה.

21

גילוי עריות זו טראומה הרבה יותר קשה מהתעללות מינית על-ידי זר, אלה נסיבות

22

עם פוטנציאל פתולוגי רציני וזה אני אומרת לאחר ניסיון של 50 שנה במקצוע. אני

23

מומחית גם בגיל ההתבגרות ובמבוגרים ובמשך חיי ראיתי תוצאות מאוחרות של

24

גילוי עריות אצל נשים שהתעללות היתה בגיל עשרה ואני ראיתי אותן בגילאים

25

30-60.

26

ש. לבית המשפט: ראיתי את העדות של התובעת, היא חזרה כמה פעמים על הביטוי

27

"לא רוצה לחיות", דיברה על קשיים לצאת מהמיטה, לצאת להתארגן, חיים

28

מרפרפים ואת אומרת לי דיכאון מינורי. זה שאדם מפסיק לקחת טיפול תרופתי

29

בהפרעות נפש זו כנראה תופעה נפוצה. אבל גבירתי בטוחה בסוג הדיכאון, או זה לא

30

היה חלק מהאבחון כלל?

31

ת. לפי הדי.אס.אם.אם. זה ה"תנ"ך" של הפסיכיאטרים, יש הפרעה דכאונית שיש לה

32

קוד משלה ויש הפרעה דיסתימיה, שזה ה"אח העני" של הדיכאון המזויר.

33

דיסתימיה זה דיכאון יותר מתון, אבל לא לזלזל בחומרתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ש. לבית המשפט: אני מבין שלא מדובר בדיכאון זמני כמו אדם שחווה אבל וכד'
2 חלילה, אלא על תופעה שהיא הדיכאון המינורי הקבוע, זה נכון?
3 ת. זה דיכאון שמתבטא במיאוס מהחיים, חוסר יכולת ליהנות, הפרעות שינה, יש עוד
4 תסמינים שלו שאני יכולה לפי הדי.אס.אם לצטט.
5 ש. אם אנו מדברים על הסעיף שקבעת, קבעת 25% שתואמים את סעיף 24ב', 3-4,
6 סעיף 3 מדבר על רמסיה, סימנים קליניים קלים, קיים צורך בטיפול תרופתי,
7 קיימת הפרעות בינוניות בתפקוד הנשי והחברתי וכן הגבלה בינונית בסעיף
8 העבודה. סעיף 4 מדבר שהיה צורך בטיפול תרופתי קבוע, קיימת הפרעה ניכרת
9 בתפקוד החברתי והנפשי ועוד. איך את טוענת שהתובעת לקחה טיפול תרופתי רק
10 חודשיים ואיך התובעת מצליחה לתפקד חברתית, גם מבחינה אישית וגם מבחינה
11 תעסוקתית?
12

המשך חקירה

- 14 ש. שני הסעיפים האלה מדברים על טיפול תרופתי והתובעת טענה אצל המומחים
15 מטרמענו שלקחה טיפול תרופתי זמן קצר. איך זה מסתדר עם אחוזי הנכות
16 שקבעת?
17 ת. המתבגרת גלתה חוסר קומפליינס. הרופא המליץ לה ומצב התוויה חד משמעית
18 לטיפול תרופתי. הסירוב שלה להמשיך בטיפול תרופתי שאגב, לא היה קיים כאשר
19 אני בדקתי אותה, אז הסירוב שלה לציית להמלצת הרופא הוא לא בגלל מצבה
20 המצוין, אלא בגלל ההפרעה הנפשית שלה וה"דווקאות" שהיא גילתה בהרבה
21 מגזרים מהחיים ולא רק לגבי המלצות הרופא. זה שהיא לא המשיכה בטיפול לא
22 אומר שהיא לא היתה זקוקה לאותו טיפול.
23 ש. הסעיף מדבר על הזדקקות לטיפול תרופתי. זו השאלה. את אומרת על סמך
24 הזדקקות, אבל הסעיף מדבר על שימוש קבוע בטיפול תרופתי.
25

ב"כ התובעת:

- 27 אני מתנגד. דוקטור מיטרני, עורכת דין אוחנה קטעה אותך באמצע כשאמרת "אדרבא, העדר
28 שיתוף פעולה לקבלת טיפול רפואי" ונקטעת, תשלימי.
29

המשך

- 31 ת. בתיאום עם שלושה מוסדות פסיכיאטריים שבדקו אותה לפני ואצל כולם היא
32 זכתה להבחנה של הפרעה דיכאונית והפרעה פוסט טראומתית. אני שותפה לכך
33 ובחוות דעת פסיכיאטרית אני צריכה להתייחס לא רק למצב הנקודתי בעת הבדיקה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 אלא לתת הנחה של נכות פסיכיאטרית לאורך החיים וזו נקודה מאוד חשובה
2 ואבקש לשים דגש על זה.
- 3 ש. אחזור על השאלה – מדוע בסעיף, את טוענת שנתת את אותם 25% על בסיס
4 הזדקקות תרופתיות והסעיף קובע שאדם שצורך טיפול תרופתי באופן קבוע, הוא
5 זכאי לסעיף ולא על סמך הזדקקות. מדוע את עומדת על ה- 25%?
6 ש. מתוך 100% נפגעות תקיפה מינית בתוך המשפחה, כמה מבחינת המטריה
7 המקצועית מפתחות פוסט טראומה? כולן מפתחות פוסט טראומה? כל אישה
8 שתעבור הטרדה מינית למשפחה, תפתח בעיה פוסט טראומתית?
9 ת. אנו מתעלמים מהאפיון העיקרי של המקרה הזה, שזו לא הטרדה מינית ולעשות
10 מינימציה של האירוע. זה גילוי עריות שנמשך שנים. זו האמא של כל הטרומות.
11 ש. אז תוכלי להשיב לשאלה?
12 ת. שאלת על הטרדות מיניות והטרדה מינית לא מתאימה למקרה הזה.
13 ש. כל מי שעובר גילוי עריות מפתח בוודאות גבוהה פוסט טראומה?
14 ת. כן.
15 ש. כך קובעת הספרות המקצועית בעניין הזה?
16 ת. כן, בהחלט.
17 ש. בחוות הדעת שלך את לא מתייחסת לדחיה ולניכור מצד המשפחה. לאמא של ... יש
18 הפרעת אישיות לא קטנה, האם יכולה להיות השפעה על ...?
19 ת. בשוליים כן.
20 ש. מה זאת אומרת בשוליים?
21 ת. אנו דנים פה עם אירוע טראומתי-טראגי, שהוא קולוסלי ולצדו בעיות אחרות שהן
22 ברבה משפחות והן בין בנאליות לבין לא חשיבות מסוימת מאוד גדולה. היחסים של
23 ילדה מתבגרת עם אמא שלה וטראומה מינית היא בסדר גודל גדול ובכל משפחה
24 של מתבגרים יש בעיות וזה גיל סובל. אני לא חושבת שצריך לבנות על זה.
25 ש. בחוות הדעת שלך את לא מתייחסת לכך שהיתה הרטבה מגיל 3 ועד גיל 12.
26 ת. בהחלט כתבתי.
27 ש. רשמת שבגיל 3 הסתמנה הנסיגה להרטבה לילי והטבה משנית נמשכה עד גיל 13.
28 מדוע לא התייחסת לכך גם במסקנות שלך?
29 ת. אמרתי שהייתי שמחה להיות בשנה הראשונה של הפרקטיקה, אבל אני עברתי את
30 גיל 90 וזה סימפטום לא שכיח. הוא לא נעים ולא אסתטי, אבל הוא הולך ולא נשאר.
31 זה עבר לה.
32 ש. אבל ילדה בת 12 שמרטיבה, זה לא יכול להצביע אולי על סממנים אחרים?
33 ת. כשהיא הרטיבה בגיל 12 אז זה כבר קשור מאוד לטראומה המינית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ש. אבל ההרטבה היתה מגיל 3, יכול וזה היה קשור לכניסתו של האב החורג למשפחה
2 ועד המקרה וגילוי המקרה. יכולה להיות לכך השפעה אחרת מגורמים חיצוניים
3 אחרים?
4 ת. ההתייחסות שלי לדברים האלה, במכלול הנסיבות, זה זניח לעומת עיקר הבעיה.
5 צריך לקחת דברים בפרופורציה. מה שקורה עם הטבה, זה שלפעמים זה נפסק בגיל
6 5 ולפעמים בגיל אחר. אצלה זה נמשך יותר וזה קשור בטראומה המינית.
7 ש. השיחה בינך לבין ... כמה זמן ארכה?
8 ת. אני חושבת שכתבתי (מעיינת) שעה וחצי, ושבוע לאחר מכן ערכתי שיחה פרטנית
9 עם האם כדי לקבל אנמנזה.
10 ש. אז על בסיס איזו קביעה קבעת 25% נכות? התרשמות, האבחון שהיא עברה בבלויר?
11 ת. נתתי את הקריטריונים. כל התשובות לשאלות שלך זה בפרק "סיכום ודיון".
12 ש. הקביעה שקבעת של 25%, הם מתארים אדם שהוא לא מצליח לתפקד בחי
13 היומיום? אדם שנושא 25% נכות, מה יכולתו התפקודית?
14 ת. מינוס 25% וזה אומר תלוי במה הוא עוסק ותלוי בנסיבות חייו. אבל בינו לבין אדם
15 שלא נפגע ויש לו פוטנציאל נורמאלי, היא ב- 25% פחות.
16 ש. אבל בסעיף רשום "הפרעה ניכרת בתפקוד".
17 ת. (מעיינת) אנחנו הולכים על בין 20-30, זה יותר קרוב ל- 30 ואתחיל בסעיף 4:
18 "רמסיה חלקית וקיימת הפרעה ניכרת בתפקוד הנפשי והחברתי, קיימת הגבלה
19 ניכרת של כושר העבודה". בקצה היותר מתון (סעיף 3): רמסיה, סימנים קליניים
20 קלים, קיים צורך בטיפול תרופתי, קיים קושי בתפקוד והגבלה בינונית של כושר
21 העבודה.
22 ש. מה יש לילדה הזו, התובעת, שהיא לא נורמטיבית? היא דיברה על כך שיש לה קשר
23 זוגי משך שנה וחצי,
24 ת. יצאתי בהנחה שהיא היתה אצלי. אפילו אז אין ערובה שבמשך השנים הבאות שלה
25 ואני במאמר מוסגר מזכירה – הנכות שאני מבקשת להעניק זו נכות לכל החיים.
26 התחזית שלי שיהיו לה בעיות בקשר הזוגי, יש סיכוי גבוה שהיא תתחתן ותתגרש".
27
28 73. ביום 14.05.2023 העיד פרופ' קוטלר (פרוטוקול הדיון, מעמ' 66) בין השאר, כך:
29
30 ש" לבית המשפט: מה זה משנה לנו את אחוזי הנכות בין מה שסברה ד"ר מיטראני
31 לבין מה שסבר דוקטור קוטלר? גב' בן יצחק לא נכנסה לאחוזים.
32 ת. לא, זה לא תפקידה. אנו מתייחסים לנכות במכלול חייה של הנבדקת, אנו לא יכולים
33 לבודד ולקחת אירועים שיהיו חמורים ככל שיהיו ואני לא מפחית מחומרתי, אלא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 צריך להסתכל על מכלול מצבי הדחק בהם היא היתה שרויה והביאו להתגבשות
2 הלקויות הנפשיות אותם מצאתי. אם מדובר בגירושין מוקדמים ומדובר שהיא
3 גדלה עם אב חורג ורק בגיל 8 נודע לה שהוא אב חורג – זו טלטלה רגשית קשה
4 ביותר, זו טלטלה זהותית. לילדה היו קשיים.
- 5 ש. לבית המשפט: נרצה לשכלל מה שאנו חושבים שאנו יודעים על העבר, על הפגיעה
6 שאף אחד לא יכחיש שזו פגיעה מאז'ורית. איך נעשה השכלול הזה, לצורך העניין
7 בין 25% ל- 50%?
- 8 ת. בטבלת הביטוח הלאומי, א' אם מקבלת 20% ומעלה אז כתוב שיש צורך בטיפול
9 תרופתי קבוע. צריך לקרוא את הסעיפים.
- 10 ש. לבית המשפט: שאלתי איך אנו יודעים שזה לא מה שכתבה ד"ר מיטראני, אלא מה
11 שכתב אדוני? אתם הרי מחזיקים את אותם תקנות של הביטוח הלאומי ואת אותם
12 הקריטריונים ומגיעים לתוצאות שונות.
- 13 ת. כיוון שלדעתי הסעיף שבו היא נקטה צריך להציג איכויות קליניות של הפרעה
14 בדרגה יותר גבוהה ולקויות תפקוד יותר משמעותיות וכבר כדי לקבל 20% ומעלה
15 צריך טיפול תרופתי קבוע, מה שלא עומד בכך. קיימת תמונה קלינית להתרשמותי
16 שזו לא פוסט טראומה אלא הפרעת הסתגלות. קיים תפקוד, כפי שראיתי בגיל 18,
17 היא סיימה לימודים, אמרה שהיא מתעתדת ללמוד בקולג', יש לה צורך ללמוד
18 קרימינולוגיה, לא נוטלת טיפול תרופתי קבוע ולא ראיתי שהיא בטיפול. אם זה בא
19 לביטוח הלאומי היא לא מקבלת יותר מ- 10%.
- 20 ש. לבית המשפט: אני רואה המון אנשים, חלקם מגיעים אלי כי הם מתקשים בחיי
21 היום-יום שלהם וסובלים מבעיות רגשיות כאלה ואחרות. שנינו יודעים שסירוב
22 לקחת טיפול תרופתי פסיכיאטרי הוא תופעה מאוד נפוצה, גם אצל אנשים שמאוד
23 צריכים את הטיפול.
- 24 ת. היא לא סירבה, היא מעולם לא נבדקה על-ידי פסיכיאטר.
- 25 ש. לבית המשפט: עד כמה שראיתי אצל ד"ר בן יצחק, כתוב שהיא הפסיקה את
26 הטיפול כי אמרה שזה עושה לה רע.
- 27 ת. למיטב זכרוני היא לא נבדקה כמעט בעשור האחרון על-ידי פסיכיאטר, אלא טופלה
28 רק פסיכולוגית. בהתאם לתקנות המוסד לביטוח לאומי היא לא מתאימה לנכות של
29 25%.
- 30 ש. יש לנו אירוע מאג'ורי לא של תקיפה מינית או מעשים מגונים, אלא גילוי עריות.
31 כשאתה מסווג את זה כטריגר לעומת ילדות הרטבה, איזה מביניהם בעיניך הוא
32 מאג'ורי?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ת. אני חושב שהאירוע חמור, אבל במכלול יש להיקצב על אורך החיים ולא על סמך
2 אירועים בודדים. האירוע של גילוי עריות, הוא נגע בה מספר פעמים, אני לא מפחית
3 מזה וזה חמור ביותר.
4 ש. לעומת הרטבה, איך אתה מדרג באחוזים, בין שני אירועים אלה?
5 ת. אם אני לוקח הרטבה ומשבר זהותי, זה לא אומר שזה קובע נכות יותר חמורה. זה
6 לא חשובון.
7 ש. האם הרטבה כפי שלטענתך היווה אירוע להפחתת אחוזי נכות, היא אירוע חולף ולא
8 אירוע חולי?
9 ת. הרטבה מגיל 13 מעיד על פתולוגיה נפשית וקשיים רגשיים לכל אורך אותם שנים.
10 ש. למה זה לא קליני, רפואי ובהכרח נפשי?
11 ת. ברור שזה נפשי. יש לה בעיות במערכת השתן?
12 ש. כן.
13 ת. אני לא ראיתי. זו הרטבה משנית.
14 ש. כדי שתשלול אם ההרטבה היא על רקע מצב רפואי או על רקע נפשי, אתה צריך
15 לתמוך את זה באסמכתאות רפואיות ואין לך את זה.
16 ת. אני יודע שזו הרטבה משנית, כך מצוין, שהיא הרטיבה מגיל 3 עד 13.
17 ש. איך אתה יודע אם זה על רקע תחלואי או נפשי?
18 ת. לא עלה על דעתי שלא בדקו את זה.
19 ש. יש תימוכין על כך?
20 ת. לא.
21 ש. אתה מסכים שזו יכולה להיות תופעה חולפת?
22 ת. זה חלף בגיל 13.
23 ש. שנינו מסכימים שבגיל הזה חלף לה. אז בא הטריגר של גילוי העריות וחידש את
24 זה.
25 ת. אני לא רואה שהיתה הרטבת לילה. תן לי לקרוא, אני לא יודע אם זה חזר בכלל
26 (מעייין).
27 ש. בעמוד האחרון שלך אתה מתאר בתחילת השורות ממה היא סובלת לפי האבחנה
28 שלך. אני רואה שחלק מהאבחנות שאתה כותב שם הן בנוסף בטן חבלתי, פוסט
29 טראומה.
30 ת. כן.
31 ש. אז איך אמרת שההסתגלות היא כך?
32 ת. כשאתה לא עובר את הסף האבחנתי לאבחנה פוסט טראומתי אתה יורד דרגה
33 לאבחנה של פוסט הסתגלות ושאלן מספיק תסמינים לקבוע שזה פוסט טראומה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ש. איזה תסמינים אין לה?
- 2 ת. על-מנת לקבוע אבחנה של פוסט טראומה, אתה צריך כובד של 5 דברים: חדרנות
- 3 שזה יכול להיות סיוטי לילה ואין לה את זה.
- 4 ש. לפי הבדיקות יש לה את זה.
- 5 ת. תראה לי.
- 6 שנית, אתה צריך הימנעות ויש לה תסמיני הימנעות; צריך עוררות יתר אוטונומית
- 7 שלא ראיתי בבדיקה, שזה מתח מוגבר ותחושת לחץ כל הזמן וצריך ירידה
- 8 קוגניטיבית וירידה במצב רוח ולכן האבחנה היא הפרעת הסתגלות.
- 9 ש. מה המשמעות של תסמינים בנוסף חבלתי?
- 10 ת. שיש בכל זאת תסמינים.
- 11 ש. ולכן אתה במצב שזה לא קשיי הסתגלות, גם אם לשיטתך זה לא בטן חבלתי, שזה
- 12 מעל קשיי הסתגלות.
- 13 ת. כן.
- 14 ש. זאת אומרת, זה יותר קרוב לבטן חבלתי?
- 15 ת. בעיניי, כן.
- 16 ש. העידה פה התובעת ואמרה שהיא לא רוצה להשתמש בטיפול תרופתי. זה מצב
- 17 אפשרי לנפגעי חרדה?
- 18 ת. זכותו של אדם לא לקבל טיפול.
- 19 ש. לבית המשפט: לא זו השאלה. הוא שואל אותך האם מדובר בתופעה שהיא חלק
- 20 מהבעיה ולא חלק מהפתרון או מההקלה במצב?
- 21 ת. סירוב לקחת טיפול תרופתי, יש אנשים שלא רוצים ליטול, למה? שלא יגידו שהם
- 22 חולי נפש, הם מפחדים מהאפקט של התרופות, יש אגדות נוספות.
- 23 ש. לבית המשפט: כרופא, אם אני לא לוקח תרופה או כי אני באמת עם בעיה נפשית
- 24 קשה עד כדי כך שהתרופות לא עוזרות, אז מצבי מחמיר עוד יותר.
- 25 ת. זה לא. טיפול תרופתי לא מחמיר את המצב.
- 26 ש. לבית המשפט: העדר טיפול תרופתי מחמיר את המצב?
- 27 ת. בהחלט. טיפול תרופתי מוריד את המתח, את הדכדוך, אבל זה לא ברך, זה לא 45
- 28 מעלות שינוי בכיפוף, זה בריאות נפש. אם אדם במצוקה כל כך קשה, אז הוא יתגבר
- 29 על הפחד מלקחת תרופות במקרים רבים. יש לי ניסיון. לא בכדי הביטוח הלאומי
- 30 קבע את נטילת טיפול תרופתי באחוזי נכות.
- 31 ש. לבית המשפט: זה כדי לאשש לעצמו בקריטריון סביר שקיימת פגיעה.
- 32 הקריטריונים של הביטוח הלאומי זה לא DSM.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ת. כן. אלוקים לא סידר את ההפרעות לפי ה- DSM.
- 2 ש. האם ייתכן מצב, כחלק מהמצב הנפשי וגם על-מנת שלא יכתימו שמו של אדם,
- 3 שהוא לא ייטול טיפול תרופתי?
- 4 ת. כן, קיים. אבל ככל שהמצוקה גבוהה יותר האדם יחצה את המהמורות האלה וייקח
- 5 טיפול תרופתי.
- 6 ש. אם אתה מסתכל על ילדה בת 12 או 11,
- 7 היום היא בת עשרים פלוס. היא חשפה את זה רק בגיל 15.
- 8 ש. ותלוי מלא שיקולים שלא בהכרח מעידים על סירוב ליטול, בגלל שמתחשק לי.
- 9 ת. לא אמרתי שזה אשם תורם, אם רצית לדעת.
- 10 ש. מצב עבר לשיטתך, הוא מצב שבאיזשהו שלב יפסיק, אני מתכוון להרטבה?
- 11 ת. ההרטבה הפסיקה.
- 12 ש. ואז בא האירוע של גילוי העריות נשוא ענייננו וגרם להתפרצות מחלה?
- 13

ב"כ הנתבע:

- 15 אני מתנגדת. מציג חברי סיטואציה שלמעשה התובעת הפסיקה את הנושא של הרטבה
- 16 בלילה ואחר כך התגלו תסמינים. אני לא יודעת אם הרופא זוכר לפרטי פרטים, אבל לא היה
- 17 מדובר רק בהרטבות.

הערת בית המשפט:

- 20 משבחרה באת כוח הנתבע להדריך, ההתנגדות נפסלת.
- 21

המשך חקירה

- 23 ת. ציינתי שבגיל 8 נודע לה שאביה הוא לא אביה. זו טלטלה.
- 24 ש. הגם שאין תיעוד רפואי, מה הדברים שלשיטתך היו בעברה של הנפגעת אבל במצב
- 25 רדום, אתה מסכים שהיה כך?
- 26 ת. לא יודע מה זה מצב רדום.
- 27 ש. לא הזדקקה לטיפולים.
- 28 ת. היא לא הלכה לטיפולים. אני חושב שילדה שחוזרת להרטיב,
- 29 כאנשי מקצוע אנו חיים מממצאים ועובדות מוכחות, לא רק על סמך תחושות. יכול
- 30 וגילוי האב או הרטבה, יכול להיות. זה מצב שהוא יכול ולא יכול להיות, כי למעשה
- 31 אין לנו בזמן אמת טיפול.
- 32 ת. תיעוד, נכון.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ש. מאחר ואתה מסכים איתי שזו אפשרות כן ואפשרות לא, אתה מסכים?
2 ת. כן.
3 ש. בא אירוע מאג'ורי וחושף את זה.
4 ת. אתה מתכוון לשאול אם זו גולגולת דקה – אני לא סבור שזה גולגולת דקה, אלא
5 אירועים שתרמו לעיצוב ההבראה שלה.
6 ש. יש לנו סיטואציות לא מאומתות ובא אירוע מאג'ורי מאומת,
7 זו טענה משפטית.
8 ש. אתה מסכים שהאירוע המאג'ורי,
9 אבל כבר הסכמתי איתך.
10 ש. לבית המשפט: עורך הדין אומר שהיו לה אירועים בעבר שפחות או יותר השתחררה
11 מהם והיא נכנסה למצב שעל הגרף היא פחות או יותר בסדר. והנה, בא אירוע
12 מאג'ורי, טרף את כל הקלפים ועורר את כל השדים מההתחלה.
13

ב"כ הנתבע:

אתם טוענים פה מבחינת הזמנים. האירוע היה לפני.

המשדך חקירה

- 18 ת. היא הרטיבה מגיל 3 עד 13, שנית, אכן דווח לה בגיל 8 לגבי האב הביולוגי שלה ויש
19 עוד פער אחד בלתי מוסבר – האירועים התחוללו כשהיא היתה בת 9 ו-12. בהתאם
20 למה שמסרה האם שבגיל 15 היא היתה בסדר ורק כשהיא חשפה את זה פרצו
21 ההפרעות. יש כאן תקופה לא ברורה.
22 ש. לבית המשפט: זה אירועים שעולים אחד על השני?
23 ת. כן.
24 ש. אני מצפה מאיש מקצוע, כשהוא בא לנתח סיטואציה או מצב רפואי של נבדק, גובר
25 בליבך או אמור, קריטריונים מוכחים מתועדים מאשר דברים שנאמרים בחלל?
26 ת. זו טענה משפטית.
27 ש. לא ראיתי בחוות דעתך וגם לא בחוות דעת ד"ר שולמית,
28 על שולמית תשאל אותה.
29 ש. התבססת עליה. לא מצאתי שום קביעה למצב תחלואתי על העבר, להבדיל מנסיון
30 לייחס תרומה.
31 ת. רק תרומה, נקודה. תרומה משמעותית.
32 ש. בסוף חוות דעתך אתה אומר "איני מעריך כי טיפול תרופתי יצמצם את נכותה".
33 ת. כן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ש. וחזרה לענייננו, אנו במצב שנטלה או לא נטלה תרופות, מצבה לא השתנה.
- 2 ת. אני לא יודע. היא לא לקחה תרופות, אבל בהתאם למצב הקליני שאני רואה, הפרעת
- 3 הסתגלות עם תסמינים דיכאוניים ונופך פוסט טראומתי – טיפול תרופתי עשוי
- 4 לעזור. לא עלול, אלא עשוי.
- 5 ש. אז אתה חוזר בד מהסעיף?
- 6 ת. (מעייין) "איני מעריך שהוא יצמצם את נכותה". הוא יכול לעזור למצוקה שלה. אני
- 7 אומר שטיפול תרופתי כל כך רחוק מהאירוע לא ישנה, אבל ישפר את מצוקתה.
- 8 ש. יקל עליה נפשית?
- 9 ת. כן.
- 10 ש. הרגעה?
- 11 ת. לא, שיפור דיכאון. אל תקל בזה.
- 12 ש. אנו נמצאים בפאזה שגם אם נותנים לה טיפול תרופתי, זה לא ישתנה.
- 13 ת. כן. דיברתי רק על מצוקתה.
- 14 ש. ובחזרה לקטע התרופתי שדיברנו עליו מקודם, שהיווה או מהווה מבחינת התקנות
- 15 מרכיב לצורך קביעת הנכות – 25% אם לאו, כפי שאתה משלב את קביעתך כי טיפול
- 16 תרופתי בשלב זה לא ישפר את הנכות, יקל על נפשה, משמע הקריטריון הזה
- 17 מבחינת תקנה 34 פחות רלוונטית היום?
- 18 ת. נכון, כי אנו פחות יודעים על טראומה.
- 19 ש. ל... יש מחשבות טורדניות?
- 20 ת. תן לי לראות, בהתאם למה שהתרשמתי (מעייין) לי היא לא שידרה. בסיכום הטיפול
- 21 היה כתוב "ל... מחשבות טורדניות". אצלי לא היה, אבל כתוב.
- 22 ש. אתה מזהים אותי. אנמנזה לא מתועדת, אתה מסתמך עליה ותייעוד רפואי מתועד
- 23 אתה מתעלם ממנו?
- 24 ת. אבל ציינתי אותו בחוות הדעת שלי.
- 25 ש. אתה מתעלם ממה שכתוב?
- 26 ת. לא, זה לא היה קיים בבדיקה שלי. התייעוד הזה מ- 2015.
- 27 ש. אנו מתעסקים כמעט בדיני נפשות פה, אבקש שאדוני ישיב לי – אתה מנסה
- 28 להסתמך בתוך חוות דעתך על אנמנזה מפיה של הנבדקת, שאין לגביו תיעוד רפואי,
- 29 ומתעלם מעובדות שיש לגביהן תיעוד רפואי.
- 30 ת. אני לא מתעלם, לא מצאתי אותם בבדיקה שלי. אני בודק אם לאדם יש מחשבות
- 31 טורדניות עכשוויות ואני מפנה לפרק הבדיקה.
- 32 ש. אתה כותב מה בדקת ואתה לא שולל את התייעוד הרפואי.
- 33 ת. ממצאי הבדיקה זה ממצאי בדיקה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 ש. בתיעוד הרפואי של הנבדקת קיימים גם קשיי שינה, הימנעות, קושי בריכוז, עצב
2 ודריכות יתר.
- 3 ת. אצלי לא היתה דריכות יתר, היא היתה ניוחה. לכן אמרתי שיש תסמינים חלקיים
4 של פוסט טראומה.
- 5 ש. לפוסט טראומה יש קשת כמעט אינסופית לסימפטומים.
6 ת. יש קריטריונים שצינתי קודם.
7 ש. מניתי עתה לפחות 5-6 קריטריונים,
8 ת. לא מניתי 5-6 קריטריונים. הסברתי קודם – חודרנות, הימנעות, עוררות יתר, ירידה
9 קוגניטיבית.
- 10 ש. אתה מסכים שבדיקה על-ידי גורמים מוסמכים בזמן אמת עדיפה על בדיקה
11 בדיעבד?
12 ת. אני מקבל כל מה שמצאו אז, אבל צריך להבין שתסמינים גם פוסט טראומתיים
13 משתנים – חלקם דועכים, חלקם נשארים וחלקם נעלמים. תסמינים כאלה אצל
14 40% מהאנשים חולפים לאחר 3 שנים, אצל 30% נשארים בינוניים ואצל 30%
15 נשארים חריפים.
- 16 ש. זה תלוי בעוצמת האירוע?
17 ת. לא. זה תלוי באישיות ובאלף נסיבות.
- 18 ש. מגוון הקשת תלוי X, Y, Z, במקרה שלנו כאן אין שום מוטיב חזק שיעזור לה לצאת.
19 ת. אם היא תצליח.
20 ש. בדקת את הגברת ויש לך קווי אישיות.
21 ת. בגיל 18 ראיתי אותה, היא לא היתה קטסטרופה. היא היתה פגועה, אבל לא
22 קטסטרופה. זאת אומרת, הוויכוח הוא על 10% מרווח, זה הכל, על הנכות הכוללת
23 שלה".
- 24
- 25 74. לא מצאתי צורך להביא מעדות ד"ר בן יצחק שעה שעדותה אינה מסייעת לי ליישב את
26 המחלוקת בין המומחים הפסיכיאטריים באשר לשיעור הנכות.
27
- 28 75. הפכתי והפכתי בחוות הדעת כולן ובחקירות המומחים והגעתי לשתי מסקנות. הראשונה,
29 שיש לדחות את טענת הנתבע לפיה לא ראתה התובעת די מומחים פסיכיאטריים לצורך
30 קביעת נכותה (וראה עדותה של דר' מטרני כפי שהבאתי לעיל).
31 השנייה, שיש להעדיף את שיעור הנכות שקבעה הדר' מיטרני מטעם התובעת על דעתו של
32 פרופ' קוטלר מטעם הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1
- 2 76. ברור שלשיטת שני המומחים גרם הנתבע לנכות והשאלה היא רק שיעורה, בין 10% ל-25%.
- 3
- 4 77. גם לטעמי גילוי עריות הוא אם כל הטראומות ואת הסירוב הזמני ליטול תרופות יש ליחס
5 יותר להפרעה הנפשית החמורה שגרמו מעשי הנתבע, כראיה לעוצמת הפגיעה ולא ל"הטבה".
- 6
- 7 78. סבור אני כי סרבנות ליטול זמנית טיפול תרופתי שנטל בעבר, אין דינו כהיעדר צורך בתרופות.
8 כפי שהעיד גם פרופ' קוטלר, פגועי נפש ידועים כמי שלעיתים מסרבים ליטול תרופות אך אין
9 בכך להעיד על היעדר הצורך בטיפול תרופתי.
- 10
- 11 79. מסכים אני איפוא עם האמור מסעיף 19 לסיכומי התובעת וכך :
- 12
- 13 "בתיק נמצאות שתי חוות דעת, זו שמטעם התובעת לפיה הוענקה לתובעת נכות צמיתה
14 בתחום הפסיכיאטרי בשיעור 25% בגין **post-traumatic stress disorder** ומ-
15 **persistent depressive disorder**. בהתאם לסעיף 34 ב' (3-4) לתקנות הביטוח
16 הלאומי. ואילו חוות הדעת שמטעם הנתבע מעניקה לתובעת 15% נכות צמיתה. לשיטת
17 מומחה הנתבע רק מחצית נכות זו (7.5%) הנם כתוצאה מהאירועים נשוא תביעה זו, ואילו
18 מחצית השנייה הנה בגין העבר של התובעת וזאת בהתאם לסעיף 34 ב' (2-3) לתקנות
19 המל"ל 2012.
- 20
- 21 • עיון בחוות הדעת שמטעם הנתבע מעלה כי בוודאי לא עמד בפניו תיעוד רפואי
22 כלשהו מעברה של התובעת שממנו יוכל כביכול להסיק מצב רפואי קודם, פשוט
23 מהטעם כי אין תיעוד כזה.
- 24
- 25 • שני המומחים הסתמכו בקביעת נכות התובעת על אותו סעיף, סעיף 34 ב' לתקנות
26 המל"ל. ד"ר מטרני מסתמכת על תת סעיפים (3-4) ואילו פרופ' קוטלר מסתמך על
27 תת סעיפים (2-3).
- 28
- 29 • כב' ביהמ"ש מופנה לסעיף 34 ב' שבתקנות המל"ל על מנת לעמוד על ההבדלים.
30 כפי שפורטו בהרחבה בתחשיבי הנזק למעשה מומחה הנתבע מסכים חד משמעית
31 על קביעת ד"ר מטרני כי התובעת סובלת משתי הפרעות אותם קבעה ד"ר מטרני
32 : "קשיי ההסתגלות מתמשכים המלווים בתסמינים חרדתיים דיכאוניים ובעלי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 נופך בתר חבלתי" (עמ' 6 לחווה"ד). עוד מוסיף פרופ' קוטלר בסוף חוות דעתו כי
2 "יחד עם זאת אני מאמין כי תסמיני ההפרעה נתקבעו ונכותה הנפשית צמיתה".
3
- 4 פרופ' קוטלר מתעלם בחוות דעתו מהקריטריונים החשובים לצורך קביעת אחוז
5 הנכות. הוא מתעלם מהעובדה שהתובעת נמצאה ונמצאת ותמשיך להיות "בטיפול
6 תרופתי" קריטריון הקבוע מפורשות בתת סעי' (3) עליו מסתמך המומחה ואשר
7 בגינו לבדו יש להעניק 20% נכות צמיתה. גם טיפול תרופתי טבעי הינו טיפול רפואי
8 ואין להתעלם ממנו. פרופ' קוטלר אישר בעדותו עמ' 72 ש' 20 כי הקריטריון טיפול
9 תרופתי איננו רלוונטי כיום מבחינת תקנה 34. כן מתעלם הוא מתקנות המל"ל
10 לקביעת שיעור הנכות, ובעיקר : עוצמה, תדירות ומשך ההפרעה; מספר ההתקפים
11 בשנתיים האחרונות; אורך תקופת הרמיסיה; היענות ותגובה לטיפול
12 תרופתי/אחר; התפקוד הנפשי.
13
  - 14 פרופ' קוטלר העיד בחקירתו ביום 14/05/23 כי איננו מומחה קטינים שהנו תחום
15 מומחיות מיוחד (עמ' 66 ש' 13) הוא הוסיף והעיד כי לא עמד בפניו תיעוד לעברה
16 של התובעת (עמ' 66 ש' 33) הוא אישר שגם לד"ר בן יצחק לא היה תיעוד מהעבר
17 (עמ' 67 ש' 14) הוא אישר כי האירועים נשוא התביעה הנם אירועים מג'ורים (עמ'
18 68 ש' 22) הוא אישר בפה מלא כי מצב התובעת הנו מעל קשיי הסתגלות (עמ' 69
19 ש' 26) וכי זה יותר קרוב לבתר חבלתי (עמ' 69 ש' 29) פרופ' קוטלר התקשה לתת
20 תשובות מספקות לשאלות הנוקבות של כב' בית המשפט. והחשוב מכל פרופ'
21 קוטלר אישר בעדותו בעמ' 74 ש' 11 כי חוות דעתה של ד"ר מיטרני הנה סבירה
22 בנסיבות העניין.
23
  - 24 עדות ד"ר שולמית בן יצחק על פניה מגמתית ובלתי אובייקטיבית. גם בפניה לא
25 עמד כל תיעוד מעברה של התובעת. היא נפגשה עם התובעת רק פעם אחת, היא
26 אישרה שלא עמד בפניה כל התיעוד הרלוונטי של התובעת (עמ' 75 ש' 1 עד 20 וראה
27 הערת בית המשפט בעניין (באותו עמוד) גם ד"ר בן יצחק אינה פסיכולוגית ילדים
28 (עמ' 75 ש' 30) היא אישרה כי האירועים שגרם הנתבע לתובעת הנם חמורים ביותר
29 וגורמים לפגיעות נפשיות חמורות. היא ג אישרה והודתה בעמ' 80 ש' 18 כי מצב
30 התובעת הוא הרבה יותר מורכב מקשיי הסתגלות ואף מהפרעה בתר חבלתי. ד"ר
31 בן יצחק קבעה בחוות דעתה כי התובעת אמינה בעיניה וכי לא התחזתה (עמ' 75 ש'
32 34) גם ד"ר בן יצחק לא נתנה תשובות מספקות לשאלות הנוקבות של כב' בית
33 המשפט.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1
2 לאור הנ"ל נמצא כל הקריטריונים לנכות PTSD קיימים בעניינה של התובעת והמומחים
3 שמטעם הנתבע התעלמו מהם. מכאן מסיבות אלו בצירוף היעדר מעברה של התובעת,
4 שאיננו קיים, המסקנה החד משמעית הנה כי לא ניתן להתבסס על חוות דעתו של פרופ'
5 קוטלר ומן הדין לאמץ את חוות הדעת של ד"ר מטרני ולקבוע על פיה את שיעור הנכות ונזקי
6 התובעת.

7
8 אין לקבל טענת הנתבע (המקוממת), והמומחים שמטעמו, שיש ליחס חלק מהנכות לעבר.
9 דווקא אם כך פני הדברים, מה שלא, מעשיו הנפשעים של הנתבע וניצול מצוקתה הנפשית
10 של התובעת והיותה קטינה ויחסי המרות שלו עליה, התחכום והשיטתיות בפעולות הנתבע,
11 הם שהביאו לכל המצב הנפשי בו שרויה התובעת כיום. קשה להלום ייחוס מצב קודם
12 בתקופה בה הייתה התובעת תינוקת ואין על כך כל תיעוד או אסמכתאות.

13
14 יש להדגיש כי קביעת הנכות הרפואית אינה בעלת חשיבות רבה שהרי הפיצוי נפסק על
15 יסוד השפעת הנכות על תפקוד התובעת ועל יכולתה להשתכר (ע"א 3049/93 גירוגיסיאן נ'
16 רמזי, פ"ד נב(3) 792, 800-801 (1995)). נכות תפקודית זו נתונה באופן בלעדי לשיקול דעת
17 ולהכרית כב' בית המשפט."

18
19 80. קובע אני את דרגת הנכות הצריכה קביעה בגובה 25% כנכות צמיתה.

העוולות

20
21
22 81. לאור דברי לעיל דומני שלגבי העוולות כמפורט דלמטה אין קושי לקבוע כי הנתבע עוול בהן
23 כלפי התובעת:
24 א. תקיפה.
25 ב. הפרת חובה חקוקה.
26 ג. פגיעה באוטונומיה.
27 ד. פגיעה בכבוד ובגוף התובעת על דרך הפרת הצווים שבחוק "יסוד כבוד האדם וחרותו
28 בבחינת עילה נפרדת.

תחשיבי הנזק

29
30
31 82. אחזור ואקבע כי אין בדעתי לקזז הכנסות רעיוניות שלא הוכח כי ניתן לקבלן ובכלל זאת
32 ההכנסות מן המל"ל שכלל לא נחקר או הוכח אם התובעת מכוסה במסגרתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1 83. דומני מעיון בסיכומי הנתבע כי לשיטתו אין לפסוק לתובעת דבר (וראה פסקת הסיפא
2 לסיכומיו).

3

4 84. על רקע דרישות מסוימות של התובעת שכבר דחיתי כגון דרישה לפיצוי אמה של התובעת
5 והיעדר הוכחת צורך בעזרת הזולת, נותר לקבוע איפוא את הנזק ככל שהוכח בשאר הרכיבים.

6

7

טיפולים נפשיים ופסיכיאטריים לעבר

8 85. סך עלות הטיפולים שנדרשו (סעיפים 60,66-57) כולל נסיעות אליהם, עלו לסך כ- 57,000 ₪.

9

10 86. סכומים אלו כוללים גם את עלות נטילת חוות הדעת. מרבית הנטען, למעט האמור בסעיף 66,
11 לא גובה בקבלות, אך בנסיבות העניין סביר בעיניי כי ניטלו טיפולים (שאם לא כן מה טעם
12 טען הנתבע כי אלו הופסקו כיום) ואני פוסק לתובעת ברכיב זה סך 40,000 ₪.

13

14

טיפולים רפואיים ונפשיים לעתיד

15 87. הדרישה בכאן כוללת (ראה סעיף 67) גם דרישה לפיה ידובר בפגישות גם עם אימה של
16 התובעת. טיפולי האם אינם חלק מהתביעה בכאן, להבדיל מהצטרפות לפגישות.

17

18 88. אחזור ואומר כי הפסקה זמנית של טיפולים אינה ערובה כי אלו יחודשו בעתיד, מה גם שנחה
19 דעתי כי טיפולים כאמור הם בבחינת דרוש.

20

21 89. הסך הנתבע בגובה 200,000 ₪ צריך איפוא להפחתה משמעותית, ואני פוסק לתובעת בגין
22 רכיב זה סך 70,000 ₪.

23

24

הוצאות נסיעה

25 90. לטעמי לא הוכח שום צורך עתידי בנסיעות עתיד, ולצורך נסיעה לטיפולים בעתיד אני פוסק
26 לתובעת סך 5,000 ₪.

27

28

הפסד השתכרות לעתיד

29 91. התחשיב מבוסס על נכות בשיעור 25%. מקובל עליי כך גם התחשיב שבסעיפים 80 ו-81

30 לתחשיב הנזק מטעם התובעת לאמור, סך 935,000 ₪, בצירוף הפרשי צבירת פנסיה לצורך
31 תשלום לאחר גיל הפרישה, בסך 389,500 ₪.

32

33

כאב וסבל, פגיעה באוטונומיה, פיצוי עונשי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 לטעמי שלובים כל אלו בנסיבות התיק שבכאן. 92
- 2
- 3 הסברתי כבר בעבר כי פגיעה פדופילית על ידי קרוב משפחה הפכה נפוצה והיא בין הבזויות 93
- 4 שבהתנהגות, כך שיש להכחידה ולהרתיע הרבים מלנהוג בה, גם על דרך קביעת פיצוי עונשי
- 5 כאן (וראה: ע"פ 115/00 טייב נ' מדינת ישראל, נד(3) 289 {פמ"מ – 27.07.2000} וכן ת"א
- 6 (חיפה) 854/07 פלונית נ' אלמוני {פמ"מ – 04.08.2009} לעניין פיצויים עונשיים).
- 7
- 8 אם תרצה תאמר גם, כי מצבו הכלכלי של הפוגע אינו מעלה, ואינו מוריד עת מביא בית 94
- 9 המשפט לשקול רחמים וחמלה. אלו נתונים מאליהם לקרבן והרבה הרבה פחות לפוגע, וידעו
- 10 הרבים כי בעבירות מסוג זה לא יאיר אליהם הדין הפנים.
- 11
- 12 כאמור היקף הפסיקה בעבירות אלימות במשפחה, גם ללא תקיפה מינית, חצה על נקלה את 95
- 13 רף 500,000 הש"ח (וראה: בע"מ 7073/13 פלוני נ' פלונית {פמ"מ – 31.12.2013}).
- 14
- 15 ראיתי איפוא בכאן, בנסיבות שכמותן כמעט כאינוס, לפסוק סך 700,000 ₪.. 96
- 16

על ההוצאות

- 17
- 18 כן אמר בית המשפט העליון, אגב רע"א 7650/20 MAGIC SOFTWARE 97
- 19 ENTERPRISES LTD נ' פאיירפלאי בע"מ (פמ"מ – 28.12.2020):
- 20
- 21 "שנית, הבסיס לפסיקת הוצאות אינו עונשי או נזיקי, כי אם חויב מכוח הדין המקנה שיקול
- 22 דעת לבית המשפט (ראו פרק ל"ד לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ותקנה 151
- 23 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ח-2018) (להלן: התקנות החדשות)). נקודת המוצא היא
- 24 כי בעל דין שאינו זוכה בהליך יחויב בהוצאותיו הריאליות של הצד שכנגד שזכה. הדבר נועד
- 25 למנוע חיסרון כיס של הצד הזוכה; להרתיע תובעים בכוח מנקיטת הליכי סרק; ולעודד
- 26 נתבעים בכוח להימנע מהתגוננות סרק מפני תביעה ראויה (ע"א 9648/16 אורהייטק GIS
- 27 בע"מ נ' חן אביטן משרד עורכי דין, פסקה 76 [פורסם בנבו] (28.2.2018)). עם זאת, פסיקת
- 28 הוצאות בשיעור ריאלי כפופה להיותן סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך. הדירה
- 29 לסבירות ומידתיות ההוצאות באה למנוע מצב שבו הוצאות גבוהות יתר על המידה שיוטלו
- 30 יביאו להרתעת יתר של בעלי הדין, ליצירת חוסר שוויון, ייקור של ההליכים המשפטיים
- 31 ולפגיעה בזכות הגישה לערכאות (ע"א 2617/00 מחצבות כנרת (שותפות מוגבלת) נ' הוועדה
- 32 המקומית לתכנון ובנייה, נצרת עילית, פ"ד ס(1) 612(2005)). פסיקת הוצאות משפט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

- 1 מיועדות אפוא לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין שיקולים מוסדיים, ובהם מניעת תביעות
2 סרק, שאיפה למניעת ניהול מכביד של ההליך או שימוש בהליך שלא בתום לב.
3
4 על כן, שיעור הוצאות הראוי נקבע תוך בחינת כל מקרה לגופו, תוך התחשבות במספר
5 נתונים, ביניהם: אופן ניהול ההליך; היחס בין הסעד שנתבקש והסעד שנתקבל לבין שיעור
6 הוצאות; מורכבות התיק וחשיבותו; היקף העבודה שהושקעה על ידי בעל הדין בהליך;
7 ושכר הטרחה ששולם בפועל או שבעל הדין התחייב לשלמו (ראו: ע"א 9535/04 סיעת
8 "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד לביאליק", פ"ד ס(1) 391, 395 (2005) (להלן: עניין סיעת
9 ביאליק)). בפרט, ההוצאות צריכות להיות פרופורציונליות להליך עצמו ולמהותו, שכן בכך
10 יש כדי למנוע הטלת עלות-יתר על המפסיד להליך ולעודד ניהול הליך ראוי על ידי הזוכה
11 (שם, עמ' 615). כמו כן, בהתאם לפסיקה, שימוש לרעה בהליכי משפט אף עשוי להביא
12 לפסיקת הוצאות על הצד הגבוה (ראו לאחרונה: ע"א 4685/19 הרן נ' עיריית חולון, פסקה
13 6 [פורסם בנבו] (29.7.2020); רע"א 1239/19 שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ, פסקה
14 55 [פורסם בנבו] (8.1.2020)).
15
16 עם זאת, שומת הוצאות ריאליות על הצד הגבוה, "אין משמעה כי ניתן להטיל על בעל הדין
17 שהפסיק בדינו הוצאות עונשיות, החורגות מהוראות הדין... שהרי "פסיקת הוצאות אינה
18 ענישה של בעל הדין שהפסיד על כי גרר את יריבו לדין" (רע"א 6793/08 לואר בע"מ נ'
19 משולם לוינשטיין הנדסה וקבלנות בע"מ, פסקה 19 [פורסם בנבו] (28.6.2009) (להלן: עניין
20 לואר)).
21
22 98. יחד עם זאת, מיצוי ההליך, להבדיל מקיצורו, ישפיע גם על שיעור הוצאות, כך גם הדרך בה
23 התנהל בעל הדין אגב השימוש בזכויותיו המשפטיות.
24 (וראה: בג"צ 891/05 תנובה נ' הרשות המוסמכת למתן רשיונות יבוא {פמ"מ – 30.06.2005}).
25
26 99. בכאן אין עורר כי הנתבע עשה כל שביכולתו להתנער מחיוב, מיצה ההליך, אף ניסה לכפור
27 בעצם אשמתו על ידי ניסיון לברר מחדש גם את שאלת האחריות.
28
29 100. לעניין ההוצאות, מצאתי איפוא לחייבו, לאור היקף התובענה ותוצאתה, בהוצאות בסך
30 150,000 ₪.
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10836-12-16 מ. נ' מ. (אסיר)

בפני כב' הש' ארז שני

1

2

3

סוף דבר

4

101. הנתבע ישלם לתובעת סך 2,139,500 ₪ ועל סך זה יוסיף פסיקת הוצאות בגובה 150,000 ₪, ובסה"כ - 2,289,500 ₪.

5

6

7

102. ניתן היתר לפרסום פסק דין זה בהשמטת כל פרט מזהה אודות הצדדים.

8

9

103. המזכירות תסגור את התיק.

10

11

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

12

ארז שני, שופט

13

14

15